

₹100

First Year
Issue-01
January 2026

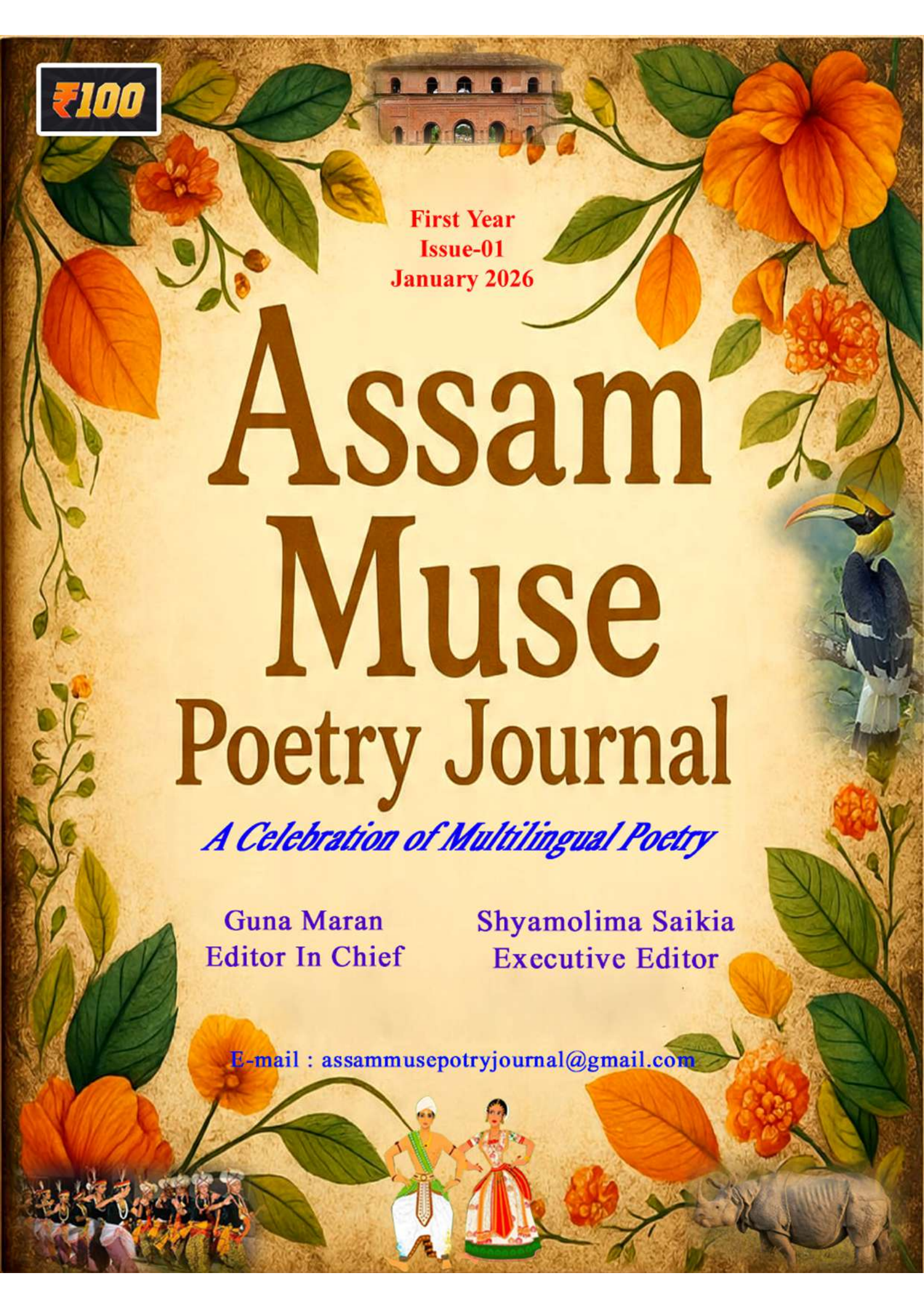
Assam Muse Poetry Journal

A Celebration of Multilingual Poetry

Guna Maran
Editor In Chief

Shyamolima Saikia
Executive Editor

E-mail : assammusepotryjournal@gmail.com

In memory of

The first issue of *Assam Muse Poetry Journal* is dedicated to the memory of Late Pradip Boruah, a prominent journalist and Chief Editor and publisher of the leading Assamese fortnightly magazine **Prantik**.

Om Shanti!

Assam Muse Poetry Journal

Estd :- 15 April 2024

A Celebration of Multilingual Poetry

First Year

Issue-01

January 2026

Time : 1:05

Date : 01-01-2026

Contact No. : 9678572267 / 9435967263 / 7002888843

E-mail us at : assammusepoetryjournal@gmail.com

Rupees : 100

Assam Muse Poetry Journal

ASSAM MUSE POETRY JOURNAL : A collection of multilingual Poetry edited by Guna Maran and published by Sumi Gogoi on behalf of Raj Enterprise.

Advisers

Dr Upen Rabha Hakacham
Anis uz Zaman
M. Kamaluddin Ahmed
Dr. Sabyasachi Mahanta
Dr. Jibon Kalita
Uday Kumar Sarma
Nirendra Nath Thakuria
Bhushan Kalita
Dr Hirendra Kumar Bhagawati
Horen Gogoi
Punjan Boruah
Ganga Mohan Mili
Bani Kanta Gogoi
Ritamoni Gogoi
Dimbeswar Moran
Sailen Kalita
Prem Joshi
Siva Nath Gogoi
Balika Gogoi
Prasanta Borgohain
Niva Borgohain

Chief Advisers:

Rajib Borah
Arindam Borkataki
Bibekananda Choudhury

Guest Editors

Dhruvajyoti Das, Cotton University
Prantik Phukon, Asstt. Director, Directorate of SCERT Assam
Mridul Dohotia, Digboi College

Joint Editors

Kishor Manjit Bora
Priyam Prakash Chetia

Associate Editors

Birinchi Rabha

Satyajit Nath

Nava Rajan

Dhiman Barman

Nandan Konch

Publicity Editors

Suresh Chetia, Robin Borthakur, Dilip Hazaika, Jadumoni Hazarika, Nilima Gogoi, Satya Sindhu Gogoi, Diganta Borgohain, Bhaskarjyoti Borgohain, Pinkujit Das, Dipali Radhika, Tanu Gogoi, Pradip Boruah, Dina Nath Gogoi, Nityananda Mahanta, Dilip Mahanta, Subarna Gogoi.

Chief Editorial Advisers:

Dinkar Kumar (Hindi)

Gayatri Devi Borthakur (Sanskrit Poetry)

Basudev Das (Bangla Poetry)

Madhumita Mohan (Tai Poetry)

Ratneswar Basumatary (Bodo Poetry)

Dip Hasting Bori (Mising Poetry)

Dr Deben Sapkota (Nepali Poetry)

Ram Nayak (Sadri Poetry)

Nirmal Koch (Koch Poetry)

Neelabhjyoti Sonowal (Sonowal Kachari Poetry)

Mrinal Kumar Dewraja(Tiwa Poetry)

Sagar Deory(Deory Poetry)

Bhadreswar Sarenga (Rabha Poetry)

Pinju Moran (Moran Poetry)

Sashi Singha (Bisnupriya Monipuri Poetry)

Ratan Kumar Ray Hajong (Hajong Poetry)

Director

Bikhsvar Moran,

Managing Director

Umeswari Moran

Chief Organiser:

Akiullah Ali

Proprietor & Publisher

Sumi Gogoi & Sampriti Maran

Treasurer

Pranjal Gogoi, Jitu Mech,
Koilash Rajbonshi

Blessings

I have been informed by Guna Maran, a well-known Assamese poet, that he and a few others have formed a group to publish a multilingual quarterly magazine from January 2026. I appreciate their venture and wish the magazine a success. Hope the magazine will give scope to budding talents besides publishing poems of already established poets.

Harekrishna Deka

Distinguished Poet, Intellectuals and former DGP of Assam

The Assam Muse Poetry Journal is a journal of poetry that, sprouted in the poetry palms of the Brahmaputra Valley. I hope the journal will shine for their excellence.

The work and effort is not easy. Just as fruitful dates grow only in rocky and desert areas, we are confident that this one will continue to move forward despite obstacles and conquer the world.

The editorial board always tries to keep face toward the sunshine so the shadows fall behind you the warriors.

Dr. Hirendra Kumar Bhagawati

Well known translator, Writer

Hatigaon, Guwahati

CONTENTS

English Poetry

1. A Little About Poem - Harekrishna Deka-1
Translation: Bibekananda Choudhury
2. Mother- Chandan Goswami-2
Translation - Krishna Dulal Boruah
3. Courtyard Without Silence -3
4. Half The Sky- Rita Boruah-4
5. Magic Of Lost Time - Gianpier Actis-4
6. Shining Wish - Lidia Chiarelli-5
7. A Phase From Thoughts - Farzaneh Dorri-7
8. Magic of Elixir - Parvinder Nagi-8
9. Flicker in the Gloaming- Namrata Talukdar-9
10. A Good Executioner- Lana Derkac-10
11. Choose That Pain- Kieu Bich Hau-11
12. Lost Metaphor- Benudhar Das-12
13. Artistic Vision- Rudra Singha Matak-13
14. Thank You, Life- Xasanova Aziza Kumushbek-14
15. An Inseparable Part- Chen Hsiu Chen-15
16. Loneliness - Anas S. Gad-16

Sanskrit Poetry

17. Gayatri Devi Borthakur-17

Hindi Poetry

18. Dinkar Kumar-18
19. Bandana Mishra-19
20. Jahnvi Kakati -20

Assamese Poetry

21. Anis Uz Zaman -21
22. M Kamaluddin -22
23. Rajib Borah -23
24. Bhushan Kalita -24
25. Manhari Bayan -25
26. Kushal Dutta-26
27. Gongga Mohan Mili-27
28. Dhiman Barman-28
29. Himanga Das-29
30. Diganta Nibir -30
31. Mintu Das-31
32. Archana Thakuria -32
33. Ankita Bhardwaj-33
34. Remi Sharma-34
35. Riju Moni Bora-35
36. Hemanta Rajkhowa -36
37. Khagen Bora-37
38. Uday Kumar Sarma 38-39

Tai Poetry

39. Gayatri Phukan-40
Translation - Medini Madhab Mohan

Bodo Poetry

40. Ratneswar Basumatary-41
41. Supen Chandra Brahma-42
42. Pratima Nandi Narsary-43

Bisnupriya Monipuri Poetry

43. Taposi Sinha-44
44. Sashi Kanta Singha-44

CONTENTS

Rabha Poetry

45. Bhadreswar Cherenga-45

Karbi Poetry

46. On Teron-46

Deuri Poetry

47. Sagar Deuri-47

Hajong Poetry

48. Ratan Kumar Ray Hajong-48

Moran Poetry

49. Jugya Phukan-49

50. Pinju Moran-50

51. Dilip Hatimuria Moran 51-52

Mising Poetry

52. Dip Hasting Bori-53

53. Jatin Mili-54

54. Abhijit Payeng-55

55. Jiten Narah-56

Tiwa Poetry

56. Harsing Kholar-57

57. Mrinal Kumar Dewraja-58

Sonowal Kachari Poetry

58 .Ripu Kachari-59

Sadri Poetry

59. Ram Nayak-60

Bangla Poetry

60. Baby Sau-61

61. Dibendyo Bandopadhyay -62

Nepali Poetry

62. Dr Deben Sapkota-63

63. Arjun Upreti -64

Koch Poetry

64. Nirmal Koch-65

65. Dibesh Koch-66

Nagamese Poetry

66. Joseph Sing-67

Viewpoints

67. Gunaram Saikia-68

68. Horen Gogoi-69

69. Punjan Boruah-70

70. Hemchandra Kachari-71

Criticism

71. Kishor Manjit Bora-72

Interview

71. Birinchi Rabha-73

72. Robin Moran-74

Special Guest of the Month

73. A J Thomas-75

Editorial

Amidst the fretfulness, uncertainty and bleakness of the contemporary situation, there surfaces a kind of urge to hold hands together and fight against all the negativity, calamities and furies of life. Not everyone is privileged to have a special bonding. But the creative space is an oasis of hope and love in a desert of forlornness for it unites all connoisseurs of literature. In a world where everything is fleeting and momentary, words are what remains indelible and create a lasting impact.

The coming of the internet and social media has had a tremendous effect in bringing together literature lovers from the length and breadth of the globe under one common platform. The consequence is that there has been a wonderful camaraderie forged with a common interest. Poetry is one such pursuit which binds these enthusiasts in a creative spree. This book, too, is a culmination of such a fellowship. After the call for submission was made, it was heart-warming for me to receive so many contributions from people whom one had never met but befriended in a social media platform. It is in fact, poetry, which has been able to strike a chord amongst these netizens. Besides my friends, my colleagues, mentors and teachers, too, came along to support me in this endeavour. Overall, this has been a truly fruitful and satisfying project till date. Thus, the belief that poetry has the ability to unite all and sundry despite differences of race, community, nation, religious beliefs among others has acted as the underpinning of this book.

Assam, a state in the eastern part of India, is a melting pot of different ethnic groups and languages. Every ethnic group in Assam has its own customs and traditions. There has been a lack of a common platform for the promotion and dissemination of the unique characteristics and arts and cultures of these ethnic groups for a long time. The decision to publish this multilingual international magazine has been taken as part of a sincere effort to address this shortage. If this effort succeeds to some extent, we will feel that our efforts and sacrifices have been successful.

There are many people who have helped in publishing the magazine. We would like to express our sincere thanks and gratitude to everyone. We may make many unintentional mistakes in this endeavor. So we apologize to everyone.

The poems, articles published in this issue of the magazine have been selected by the poets and writers themselves. Therefore, the authors concerned will be responsible for this. The editors are not responsible for this.

Guna Maran
Editor In Chief

Shyamolima Saikia
Executive Editor

A LITTLE ABOUT POEM

Harekrishna Deka

Translated by Bibekananda Choudhury

The reader said

You draw some lines in the name of words

I don't understand anything

There are conducts under the lines

Of thoughts and feelings

You tread over the words

There is undercurrent below

You do not see

The reader said, undercurrent below hard words

How do I excavate?

With your earth piercing imaginary sight

Reader said, there is extreme dearth of time, you know

Poet is silent.

The manuscript has been returned

There is no market of poetry

The publisher has informed

Must keep business safe.

But poetry is still alive.

Strange!

Mother

Chandan Goswami

Translated by Krishna Dulal Borua

(On Noni Borpujari's painting, 'The wounded dream of a woman')

In the whirls of the inauspicious night
An inert anguished face
Keeps staring at the far-off distance
Without batting an eyelid
At the desert's edge a stock-still ship
In the antique painting a coloured crestfallen flute
On the half-burnt
Jagged and uneven face of my mother
The tone of decrepit days
Yet she says
Look at the eyes
At the river-mouth a couple of sparkling fire-flies
The sweetness of a dreamy tune heard by none before

Courtyard Without Silences
Dimitris P. Kraniotis, Greece

The flower pot broke
With the silences
Our courtyard has grown

The last night was lost in the weeds
The garden filled with gods
And the cry blossomed tonight
All alone she can no longer remember

If the darkness has illuminated
Weaving illusions
If the sun was trapped
In roots of Erinyes

Puzzle

Being born in the forest
From water and soil
Becoming a tree
Scattering the leaves

Floating unholy
Like a puzzle in the air
To be eaten by birds
As wrinkles with color
Seeking
With "Silver Alert"
Without a name
Myself

Half the sky
Rita Boruah

Woman, the primal divine power, half the sky!

Holding the arms of poetic works, music, fragrance,
beauty, love, patience and justice,

You are the incredible creation of the universe!

Someone's daughter, wife, mother, sister,
whatever you are,

The holder of excellent qualities, bearer of good fortunes,

The tutelary goddess of home, the goddess of wisdom and
flower!

Scattering seeds of knowledge, you conquer those with
dishonest means,

When needed, you are furious in appearance!

Destruction is your name, the root of creation you are.

You are the primal power of creativity,

By citing the lively spell:

“Om ashoto Ma sadgamayang...”

Opening the hard-hearted door of darkness,

Illuminating the sky with superior intelligence,

You are the scatterer of cheery rain in empty heart

There is just your appreciation exceedingly in every leaf of
history.

You are Sita, Draupadi, Arundhati Roy,

Indira Gandhi or Pratibha Patil,

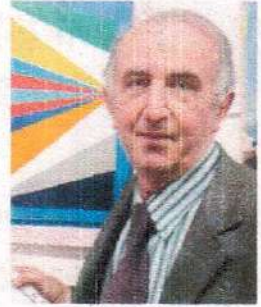
Kalpana Chawla, Kiran Bedi, Lata Mangeshkar, Mother
Teresa, Sakuntala Devi, Mula Gabharu, Kanaklata,

Or Agnikanya Chandraprabha, Rani Gaidinlu, Laxmibai

All are your indigenous flash lights!

You are indomitable, the mother of the universe, half the sky!

Magic of lost time
Gianpiero Actis, Italy

*"Nostalgia ... the longing for yet another strange land,
grew especially strong in spring."*
Vladimir Nabokov, *Mary*

I entered a shady path
On the edge primroses and violets whispered
Memories of bygone times.

In the distance a glimpse of the lake
Reflected restless clouds.

The lights and shadows chased each other
- almost a kids' game -

Silver fishes
Seemed to draw on the surface
Circles expanding
as in gentle breaths -

And suddenly
The magic of lost time
was here again.

Seasons

*"Listen! The wind is rising, and the air is wild with leaves,
We have had our summer evenings, now for October eves!"*
— Humbert Wolfe

After a lazy winter
and a whimsical Spring
here at last is Summer
bountiful with creativity.
Vibrant colors
light up with endless tones.

The warm and penetrating light
reduces shadows
while varied and ringing sounds
spread everywhere.

Life flows pulsing.
And when Autumn slowly makes its way
a sense of bitter sweet regret
pervades the soul

SHINING WISH

Lidia Chiarelli, Italy

In the hush of the twilight's tender embrace
my WISH is a dream dancing in the breeze.

Like a lantern in the dark illuminating the path
it carries the promise of healing the World from wars.

I will drop my wish
in the moonlit river
letting it flow gently
with the glimmering stream.

I will weave my hope
on the canvas of a starry sky
where a tapestry with the word
PEACE
will shine.

FROM DARK TO LIGHT

*"Hope is the thing with feathers that perches
-in the soul and sings the tunes without the words
-and never stops at all."*

Emily Dickinson

In this time of fog and thick smoke
in the alien, heavy silence
we walk in intricate labyrinths -
in the night a swirling void
surrounds us.

An oblique wind creeps
in the indistinct darkness.

And suddenly a small light makes its way
First- flickering, vibrating
Then - warmer as moved by nuanced sounds.

It is the Hope that returns and finds its path.
Gentle as a feather
moved by the early morning breeze.
Sweet wordless melody that
envelops all things
points the way
outlines new days.

And the dawn has a crystal glow.

A phrase from thoughts
Farzaneh Dorri (Iran)

How little I know
when I open the window
and watch the wind
dancing with the willow.

At the sea:

The boat is tossing on the waves
Some watch it
some paint it
some are waiting for it on the shore
some are busy piercing holes in its bottom
And some... close their eyes.

The world and me

Each day
the world
with all its impregnated impulses
engulfs me
like a newly inspired poem
and I immerse silently
in its warm embrace.
And love
walks hand in hand with me
through all moments
and licks
my wounded words.

MAGIC OF ELIXIR

Parvinder Nagi

A holistic feeling entwined through passion and empathy
Casting a magic of elixir where melodies of soul stir into oneness
Experiencing the most profound intricate emotions
Unlocking the endless paths of light

Beneath the galaxies blue and vast
Love retreats the shadows dark
Through the hidden depths of true minds
Revisiting like the waves of ocean binding with shore

Awakening the possibilities renewing the transcending desires
Bitter sweet challenges exhilarating the gentle tremors
Like a balm to the healing wounds of a broken heart
Now dancing with eternal poise of sparkling love

Encapsulating ethereal and enchanting love
Fostering spaces cherishing redefined journey
Embracing unique moments unveiling souls beautiful
Loving in myriads of ways fulfilling dreams unlimited.

Flicker in the Gloaming

Namrata Talukdar

Dusk till dawn it is, moving in exploration

Of uncharted skins of the shivering form.

In exploration of undying desires.

On the behest of unconditional love.

Two is equal to one, giving up to the demands of the fragile body.

Dusk till dawn, a journey so precarious!

The moment of truths, the moment of hollow fits.

Unleash and pour, don't pull behind.

Unleash your flicker in the gloaming,

Dusk till dawn, in surpassing illusions,

While inhaling nothing but only raw smirks.

Either you think you are the best or the worst.

Dusk till dawn, a sight concealed while one roams the slumber park.

Dusk is about to collect the fallen stars of dignity.

And dawn promises to embellish them once again.

A GOOD EXECUTIONER

Lana Derkač

Translated by Damir Šodan

I'm a parlourmaid to melancholy.
I see that it eats, that its bedsheets are properly ironed,
the blankets all washed.
I refresh and clean its space,
I even sing to it.
I feel relieved when some movie or a meadow manage
to win over or drive away the melancholy,
my promiscuous lover.
Or when I'm seduced by drowsiness and its anaesthesia.
A sunny morning brings in caravans from the East.
When avalanche of light pours over the yard like a powder,
reality gets blurry.
Morning is a good executioner.
It maims melancholy,
but like a superhero it comes alive again.
Melancholy is an emulsion that coats the day.
The blanket lowered by the stoned demons.

Sunny morning is a first-aid kit.
It wants to steal away the elevator buttons from melancholy,
in order to drag it up from the subterranean, subcutaneous area.
However, I can't tell which one of them filled
my pillow with cotton flowers.
For a moment, I observe the sunny morning.
Then the melancholy.
There it is, moving on foot.
Leaving the elongated shadows of its legs
across the sky.

CHOOSE THAT PAIN

Kieu Bich Hau (from Vietnam)

Decide to stand up
Clear the tears
Fly high above
to see human in the fear

Who is tied up
to their own mind
Who is tied up
to their daily lives
Who is strong enough
to save our lives?

I want to change
Dare to get that pain
Fight for my love
in my own way
Gain the right man's heart for me...

And the old ways die
And the whole world changes
for all...

Lost Metaphor

Benudhar Das

I have walked on a village road

In search of my lost happiness

In concrete forest

Where people are also made concrete

By their day -to -day activities

Love, benevolence and affection for fellow citizens have
been eroded from lives

Hatred and crimes have usurped
their places

People have missed the right path

And stepped onto the wrong one

Then whither to go ?

That is a big question

But still there is hope

We're to stick to aboriginal traditions

So that we can't slip from the ground

We're to entertain all our resources

To make our lives more transparent

And free from all impediments faced in life.

Artistic Vision

Rudra Singha Matak

An artwork, like all tiny
My sterious embryo,
born of a mothers' womb.
May be sweet radiance purged,
filtrated fine and white
in the thick , silk-net slide
of an Artist's heart .

Sometimes, it is all divine bliss
pouring in the rolling eyes,
or some hazy, milky rain
from the distant, ecstatic sky ;
or from within the holy soul.

Or like some beautiful rainbow,--
hanging high in the sky ,--
between two queer, twinkling eyes.
Is it some eternal spider,
with rare skilled dexterity--
webbed this arc or bow
of wild, mysterious Vision ?

How nice, how wonderful
this rare insight is !
What dale of deep, mystic vision !
All stars all shadows drowned
in the blue drunken sea
or the calm, dying ocean !

What magic melancholy,
moonbeam mad, or haf-mad,
with what honey and dew !
I know , you are never
low or base ; never so mean.

You are each and everything
to the Artist : his smile , like soft
petals newly born,
or some evanescent smell;
a void or blankness
spreading fast in Spring.

Thank You, Life

Xasanova Aziza Kumushbek Qizi
Uzbekistan

I no longer look behind,
Nor do I cry remembering the past.
With a light and gentle smile,
I say to you: thank you, life!

I've walked through rough and bumpy roads,
At times I laughed, at times felt worn.
But I never gave up on brighter days,
I say to you: thank you, life!

In every fate my Creator has written,
There lies a wisdom, always clear.
Before such destiny, calmly I bow,
I say to you: thank you, life

An inseparable part
Chen Hsiu-chen (Taiwan)

You say
I am an inseparable part of you
You and I are neither conjoined twins
Nor have marital relations
I don't know what nonsense you're talking about

You say
I am an inseparable part of you
You never care about my feelings
You never care about my wishes
You are above my name
Forcefully using what you consider to be a noble surname
You think in this way
I belong to you
And you like this
Will only make the sky and the earth further from one another

You say
I am an inseparable part of you
But I never belonged to you
Neither yesterday nor today
Nor will it be tomorrow
Even if you say it ten thousand times
I am still me
You are still you

You say
I am an inseparable part of you
I say
What is truly inseparable from me is
Freedom and human rights

Loneliness

Ana S. Gad (Ana Stjelja, Serbia-UAE)

Loneliness is a thick fog that suffocates us,
an opaque veil that hides our horizons.
Its hands are firm like a sea rock;
everything rebounds from it,
like a beam of light in the middle of the day.
With time it becomes a companion,
and we come to love it as one of our own,
while the whole world we slowly begin to hate.
Loneliness...
a magnificent house with shuttered windows,
deserted, where the voices of the solitary
echo far away.

द्वे काव्ये

गायत्री देवी बरठाकुरः।तेजपुरः।

(१)

ईश्वरस्य वसंतः

ईश्वरस्य शरीरे

विकसति वसंतः

केतेकेः प्रार्थनायाम्

अर्धवेणोः

अर्धसुरम्

ईश्वरः हस्तौ प्रसारित्वा स्पृश्यति

पुष्पपतङ्गस्य

प्रजापति-वरणम्....

(२)

किंशुकस्य आत्मालापाम्

भूमौ विलीनं

वर्णम्

न फाल्गुनम्

जीवाश्मगाथा

पुरातात्विकसभ्यतयापि

उद्धारं कर्तुम् असमर्था

जीवनीं पठितुं

समयोऽस्ति वा कस्य?

प्रयोजनम् एव वा किम्?

बंजारे को पुकारता रहता है एक घर दिनकर कुमार

बंजारे को पुकारता रहता है एक घर
जो घर कल्पना की जमीन पर निर्मित होता है
जिस घर की तमन्ना में बंजारा
भटकता फिरता है जंगल पहाड़ मैदान
देश परदेश गली गली नगर नगर
जिस घर की आस में बंजारा
कदम कदम पर सहता रहता है दुत्कार फटकार

बंजारे को पुकारता रहता है एक घर
जैसे पंछी को पुकारता है घोंसला
जैसे नदियों को पुकारता है सागर
बंजारे की आंखों में झिलमिलाता रहता है एक घर का सपना
जिसकी चाह बरबाद करती है बंजारे को

बंजारे को पुकारता रहता है एक घर
जिस घर में इत्मीनान की दीवारों का सहारा लेकर
बंजारा राहत की सांस लेना चाहता है
जिस घर में बंजारा अपने अभिनय को छोड़कर
अपने असली चेहरे को आईने में निहारना चाहता है
जिस घर में बंजारा

स्वाभिमान के साथ जीना और मरना चाहता है

Hindi Poetry

कुछ बेरोज़गार लड़के
वंदना मिश्रा

कुछ बेरोजगार लड़के न हो तो
सूनी रह जाये गलियां,
बिना फुलझड़ियों के रह जाये दीवाली
बिना रंगों के रह जाये होली
बेरोनक रह जाये सड़के , त्यौहारों
का पता न
चल पाए ,
बिना इनके हुडदंग के ।

मंदिर सूने रह जाये,
बिना श्रृंगार के
यदि ये चंदा न उगाहे, फूँके ट्रांसफार्मर
दिनो तक न बने, यदि ये नारे न लगाएं
धरने , प्रदर्शन, तमाशों के लिए
हमेशा हाज़िर रहती है इनकी ज़मात।

हम बड़े खुश होते हैं जब हमारी
सुविधाओं के लिए ये नारे लगाते हैं,
या पत्थर फेकते हैं, पर सामने पड़ते ही बिदक
जाता है हमारा अभिजात्य,
हम इन्हें मुँह नहीं लगाते,
इनकी खिलखिलाहट खिजाती है , हमें ।
हम बन्द कर लेते हैं,
खिड़कियाँ, दरवाजे इनकी आवाज़ सुनकर
अजीब तरह से ताली बजाकर
हँसते हैं,
नुक्कड़ पर खड़ा देख कर कोसते हैं हम,
लफंगा समझते हैं हम इन्हें
और ये हमे

स्वार्थी समझते है ।
सचमुच हम चाहते हैं, ये नज़र न आये
हमें बिना काम
पर इन्हें कहीं खड़ा रहने की जगह
नहीं दे पा रहे है ,
हम या हमारी सरकार ।

बोझ नहीं होती बेटियां
जाह्वी काकति

लक्ष्मी का रूप लिए
सीने में बसती है
एक नीली आसमां
बोझ नहीं होती बेटियां।

जन्म से ही लग जाती है हथकड़िया
ये मत करो, वहा मत जाओ
दूसरो को खुश रखना ही
जैसे होती है जीवन की साधना
बोझ नहीं होती बेटियां।

अपना घर छोड़ कर
दूसरो का घर सजाती है
त्याग और समर्पण की
जलती हुई मूर्त है
बोझ नहीं होती बेटियां।

सृष्टि व्यर्थ है बेटियों के बिना
चाह तो बस इतनी सी होती है
मिल जाये दिल से प्यार, इज्जत
और अपना हक
बोझ नहीं होती बेटियां।

কোঠাৰ ভিতৰত আন্ধাৰ
আনিছ উজ্ জামান

বাহিৰত জোনাক আছেনে নাই নেজানো
কোঠাৰ ভিতৰত আন্ধাৰ
পাতল আৰু ছঁয়াময়া

ৰসাল এজোপা গছৰপৰা
মই ফুল চিঙিম
কোঠাৰ ভিতৰত আন্ধাৰ
পাতল আৰু ছঁয়াময়া

ফুলৰ পাহিবোৰ এখিলা এখিলাকৈ একৰাই দিম
কোঠাৰ ভিতৰত আন্ধাৰ
পাতল আৰু ছঁয়াময়া

পাহিবোৰৰ সুবাস মোৰ দেহত সানিম
কোঠাৰ ভিতৰত আন্ধাৰ
পাতল আৰু ছঁয়াময়া

পাহিবোৰৰ মাজত মই থাকিম আৰু মোৰ মাজত পাহিবোৰ
কোঠাৰ ভিতৰত আন্ধাৰ
পাতল আৰু ছঁয়াময়া

অলপ পাছতে পাহিবোৰৰ মাজত
মই ক্লান্ত হ'ম
কোঠাৰ ভিতৰত আন্ধাৰ আৰু ছঁয়াময়া

পুখুৰীৰ জীৱন

এম. কামালুদ্দিন আহমেদ

পদুম আৰু ভেঁটফুলেৰে ভৰি থকা
পুখুৰীটোৰ পাৰতে
আছিলোঁ আমি

ফুলৰ বঙা ৰঙ
আমাৰ গালে মুখে পৰিছিল
সধগাৰী ভাবত ?

পদুম পাত এটাতে বহি আছিল
কণা মুচৰিটো
বঙাক ৰঙা দেখা আমাৰ অন্ধত্বক
ভ্ৰুকুটি কৰি

শিল বালি চিমেণ্ট
পাৰ হৈ আহিলোঁ
ফুলবোৰ লাহে লাহে
বিলীয়মান হৈ আহিল
এসময়ত
কুঁৱলীৰ মাজত হেৰাই গ'ল

কণামুচৰিটো আছে
আমাৰ অন্তৰজুৰি চিৰকাল
তাৰ অস্তিত্ব

কণামুচৰি জীৱন ০

এঞ্জেল ইন দ্য হাউচ
ৰাজীৱ বৰা

আইতাহঁত ঘৰৰ লাইখুঁটা নহয়
নিজে নেখায় আনক খুৱাব পৰাটো
মাহঁতৰ সাৰ্থকতা
ব্যঞ্জনৰ স্বাদ শলাগা আৰু তৃপ্তি লোৱা
উচতনি-জোল

মা চিত্ৰকৰো নহয়
তাঁতত ফুল বচা মানুহজনীৰ আহৰি নাছিল
বাচিব লাগে নেকি জীৱনৰ চাদৰতো ফুল

আমাৰ ইয়াত কোনোৱে চিঞৰা নাছিল-
নাৰীয়ে নিলিখিব নোৱাৰে আঁকিব
তথাপি হাতত অদৃশ্য ডোল

মোৰ ছোৱালীজনীয়ে উল্ফ পঢ়িছে-
শিকিছে পথত খোজ দিয়াৰ কায়দা
তাই একো নকয় অথচ শুনো-
“I have had my vision.”

মোৰ ক্ষুদ্ৰ পুথিভঁৰালৰ পৰা
কেতিয়াবাই আঁতৰাই থৈছোঁ
মনুসংহিতা

সকলো যে ইয়াত থাকিব
ভূষণ কলিতা

সকলো যে ইয়াত থাকিব
সেয়াতো নহয়
থাকি যায় দুই এজন

গছৰ সেউজীয়া পাত সবাই
সেউজীয়া হ'ব নোৱাৰি

শিল বালি নহ'লে
চুটি ছাঁ দীঘল কৰিব নোৱাৰি
নদী খান্দি পানী আনিব পাৰিনে

মেঘে মেঘে উৰিলে
পখীৰ কাকলি নুশুনি

দিহিঙে দিপাঙে ঘূৰিলেও
ঘূৰি আহিব লাগে ঘৰলৈ

গছৰ পাত সৰে হালধীয়া হৈ
হালধীয়া হৈ মলিন হয় মুখ

পাক ঘূৰণি খাই
পকোৱা কথা কৈ
জিৰাব নোৱাৰি কাৰো অন্তৰত

কোনে কাক মনহৰি বায়ন

Assamese Poetry

কোনে কাক অতিক্ৰম কৰিব পাৰে
কোনে কাক এৰি থৈ গুচি যাব পাৰে
বিয়লিৰ বলুকাত এই কথাকে ক'লোঁ

এই যে আহি আছিলোঁ
হেঁচি খেলি বগুৱাবাই
কাৰোবাক নেগুচি
কাৰোবাৰ অথাই সাগৰ পাৰ হৈ
এৰা এৰি পোৱা নোপোৱাৰ
অব্যৰ্থ হাবিয়াস পূৰাই
সেয়াই আছিল আমাৰ যাত্ৰা
শূন্যতাক চুই চোৱাৰ অশ্বাৰোহী ঘোঁৰা

গৈ পোৱাৰ আস্তাবলত
এতিয়া কোনেওঁ কাকো দেখা নাই
আবেলিৰ ছায়াময়তাত
কোনো এক অস্থিৰতাক বুৰাই দি
নিজতে মগ্ন হোৱাটো কোনেও দেখা পোৱা নাই

এই যে আহি পালোঁ
দুহাত প্ৰসাৰি কেবল অস্থিৰতা কঢ়িয়ালোঁ
ক'ৰবাত জ্বলিলোঁ
ক'ৰবাত নুমালোঁ
কিমান যে হেৰুৱাই আছিলোঁ
বিয়লিৰ বলুকাত
এই কথাকে বহুবাৰ ক'লোঁ

এই বাটৰ শেষত
কেবল প্ৰতিধ্বনি শুনো
সেই যে এৰি থৈ অহা দুখনি ভৰি
কোনোবাখিনি ত বৈ যোৱা
ভালপোৱাৰ পেক্'মাটি

এই কথাকে বহুবাৰ ক'লোঁ
আমাৰ উশাহবোৰ
ক'ৰবাত হেৰুৱালোঁ

বৰষুণৰ তাঁত

কুশল দত্ত

বৰষুণৰ চেতাৰ সকলোৱে বজায়
একমাত্ৰ বৰষুণৰ বাদে

কথাটো কিছু ৰোমাণ্টিক
প্ৰাচীন হৈও সৰ্বকালিক সুৰধ্বনি কল্পনাৰ সপ্তসুৰৰ

মই কিন্তু দেখিছিলোঁ তাত এখনি তাঁত কিংবদন্তিৰ
দীঘল দীঘল ঠেংবোৰৰ মাটিমুখী পিয়াহ
আকাশৰপৰা মাটিলে' তাঁত-বাটিৰে
মোৰ দিবংগতা আইতাই জুৰে

আইতাৰ আনন্দ আৰু বেদনাৰ চকুলোৰ তাঁত সেইখন
বৰষা হৈ বৰষে দিঠকে-সপোনে কিল্কিল্-মুঘলধাৰে

মোৰ দিবংগতা আইতাই আকাশৰ চোতালত
কিংবদন্তিৰ দীঘল দীঘল সূতাৰে আজিও দীঘ দিয়ে
চেতাৰৰ সপ্তসুৰত জুৰুলি-জুপুৰি বাণি হৈ
তাতে আঁকো মই ৰামধেনু-আঁচুৰ
সাত-পুৰুষীয়া কালিকা

▶▶

বিদায়: ২০২৫
গংগামোহন মিলি

ভালকৈ এষাৰি মাত নিদিয়াকৈ
যাবলৈ ওলালি
বুকুত বিষাদৰ বৰবিহ ঢালি।

ওৰে ৰাতি উজাগৰে থাকি
বহুত আশাৰে আদৰি আনিছিলো

এবাৰ হ'লেও গমি চাবৰ হ'ল
নিৰলে নিজানে নিজক।

হঠাৎ হেৰাল প্ৰাণৰ-গানৰ নক্ষত্ৰ
কঁপি কঁপি মাৰ গ'ল সুৰীয়া বাঁহীৰ মাত
ফাগুন অহাৰ আগতে সৰিল সৰাপাত
শইচৰ সলনি পথাৰত শাৰী শাৰী বগিয়াৰ গোদাম।

কোনোবা নৈ পৰীয়া কবিয়ে কৈছে
এদিন সোঁৱৰণী হ'বগৈ সোৱণশিৰি।
আৰু ক'ত যে কি??

তুমি যোৱাগৈ আপোন বাটে
বিদায় ২০২৫ বৰ্ষ..

Assamese Poetry

ভোকাতুৰ দেশত

ধীমান বৰ্মন

ভোকাতুৰ দেশত

অন্ন পুষ্ট মানুহবোৰহে লাগতি বিৰিখ
বাকী যত এলাগী বোজাৰ অপতৃণ

ভোকাতুৰ দেশত

পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ কৰুণ ভাতসাঁজৰ নাম
ভোজভাত

আৰু তাতোকৈ কৰুণ

বনভোজ

বতাহক বাটি নদীক মথি
নীৰৱতাক বন্ধা হয় য'ত

বনভোজ এটাত

এৰেহা সুখ বিচাৰি আছে

কত নতুন দিনৰ কল্যাণকামী ৰাষ্ট্ৰৰ পুৰণি জনতা

আৰু বনভোজ এটাৰ মাজতেই

কত বাৰ উপজি কত বাৰ মাৰ যায়

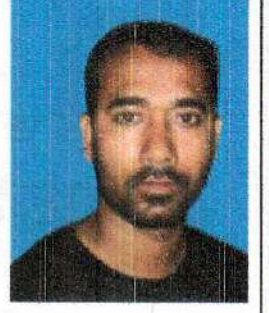
পুৱা গধূলিৰ দুৰ্বল বেলিৰ দৰে

শিশুৰ অন্ন অধিকাৰ

ভোকাতুৰ

এই দেশত

এই কি ভালপোৱা
হিমাংগ দাস

তোমাৰ লগত এনেকৈ মিলিব খোজেঁ
ঠিক তোমাৰ কলিজাটোৰ দৰে
তোমাক সাগৰ সজাই মই পিয়াহ হ'ব খোজেঁ

তোমাক পৃথিৱী সজাই
মই আকাশ হ'ব খোজেঁ

তোমাক কিতাপ সজাই
মই কাহিনী হ'ব খোজেঁ

তোমাক পথাৰ সজাই
মই সেউজীয়া হ'ব খোজেঁ

তুমি মোক কি সজাই মিলিব খোজেঁ মোত
কিয় নোকোৱা ?

একো নক'লে মই কিদৰে বুজেঁ
কি এই ভালপোৱা !

চকু দুটাত ফুল ফুলাৰ পৰতেই
দিগন্ত নিবিড়

চকু দুটাত ফুল ফুলাৰ পৰতেই
এটা অসুখে তাক কামুৰি থাকে

হাঁহিবোৰৰ ফাঁকেৰেই অসুখটোৱেও
দাঁত নিকটাই হাঁহে

পৃথিৱীৰ পোহৰ কমি আহি
তাৰ চকুত একাৰৰ ঔপনিবেশ পাতে

একো নুবুজে সি
ইমানবোৰ চকুপানী কিহৰ?
কিহৰ বাবে এই বৈষম্যবাদ?

এখন ঘৰ কেনেকৈ দুফাল হয়
এখন চোতাল কেনেকৈ আনে কাটি লৈ যায়
দাঁত নিকটাই কেৱল দুমুখীয়া দৈত্যই

তাৰ কাষলতিৰ তলত বাঢ়ি আহে এটা জোন
এটা নৈমিত্তিক স্বপ্নৰ কিছু তেজ-পুঁজ
আইনাৰ জোনাকত নিজৰেই ভংগুৰ পৃষ্ঠা
আৰু কালৰ কীটে খাই থকা অতিৰিক্ত স্বপ্ন

ইমান ধুমুহা সহিও এডাল বৃক্ষ থিয় হৈ থাকে
জীৱনৰ পৰা অৱসৰী নিজানত

এজন মানুহ থাকিব পাৰে নে
গৰাখহনীয়া সাবটি কুশলে
জীৱনৰ বেলি লহিওৱা চাই।

Assamese Poetry

হিমত তিতা ফটা কঁথাৰ টুকুৰাবোৰ
মিণ্টু দাস

ফুটপাথবোৰ কঁপি আছে হাড় কঁপোৱা জাৰত
জৰজৰাই সৰি আছে নিয়ৰবোৰ
নিতিতা বুকুৰ তামৰঙী পুৰণি বেহেলাত পৰি

নিশাৰ নিজান ফুটপাথবোৰ নিসংগ নহয় কাহানিও
অথবা
শোকত ভাগি নপৰে কাহানিও
কঁপি কঁপি য'ত শেষ হৈছে একাদশী জোন
তাৰপৰাই
আৰম্ভ হৈছে এখন নতুন যুদ্ধ পাত আৰু পখিলাৰ

মটীয়া ৰঙৰ পিঠিবোৰত কাৰ হাতৰ দৃঢ় ঢকা
কলিজাটো খুলি যেন খহি পৰিব এইমাত্ৰ বুদ্ধৰ ভৰিৰ ওচৰত

ফটা কঁথাৰ কিঞ্চিত উমত জ্বলি গৈছে বুকুৰ কামিহাড়
ফুটপাথৰ
বস্ত্ৰৰ দুৰ্দান্ত প্ৰেমিক বাবেই সিঁহতে
গিলি থ'ব পাৰে মৰা শীতৰ আক্ৰোশ আৰু হিমৰ সাগৰ

এদেও দুদেও কৰি ৰঙচঙী পখিলা উৰি গুচি গ'ল
আঘোণৰ দীঘল আলিবাট গৰকি
কাষলতিত লৈ গ'ল বগৰীফুলৰ গোল্ধ এটা

পকা কৰদৈ ৰঙৰ ৰ'দ এচাটিৰ বাবে গোটেই ৰাতি ধ্যানত

আপোন বেলিৰ পোহৰত বব ডিলান আৰু তানসেন

পেটৰ গাঁঠি আৰু তলবল অক্ষিযুগলত জী থাকে
মৃত হৰিণৰ মাত এটি
হিমত তিতা ফটা কঁথাৰ টুকুৰাবোৰত লাগি থাকে
তৰ্জনী আঙুলিৰ ৰঙৰ দৰ-দাম ৰাতি কাটি

প্ৰেমৰ কবিতা লিখোঁ কিদৰে
অৰ্চনা ঠাকুৰীয়া

কেতিয়াবা এনে লাগে যেন ভালপোৱাতকৈ মহৎ আৰু একোৱেই নাই।
সেয়ে হৃদয়ৰ দুৱাৰ খুলি ৰাখোঁ
সোমাব দিওঁ মুকলি বতাহ
আকাশ ভৰা ৰ'দ...
সূৰ্য তেতিয়া স্বাস্থ্যবান,
বতাহ বাউলী, উন্মাদ...

বন্দী হৃদয়ৰ ব্ৰহ্মাণ্ড ভ্ৰমণে মোক দিয়ে ভালপোৱাৰ অনাবিল সুখ
তবলাৰ শাস্ত্ৰীয় বোল
চেতাৰৰ ঝংকাৰ
অৰ্গেনৰ সুৰ শুনাৰ পাছত
মই শুনো কানাইৰ বাঁহীৰ সুৰ
নিশ্চিত থাকোঁ যে সেই বাঁহীৰ বাঁহটোও মোৰ
বাৰীৰেই

দুচকুৰ নদী
মুখত মিচিকি হাঁহি

দৃশ্যপট সলনি হয়
এতিয়া যুধিষ্ঠিৰাব্দৰ সময়

'মডাৰ্ণ-আৰ্ট' মই নুবুজা হওঁ
এনে লাগে যেন ই অসুখী মনৰহে সৃষ্টি
সাম্যবাদৰ একেটা তথ্যক নিজ স্বার্থৰে হাজাৰজনে বিশ্লেষণ কৰাৰ দৰে
প্ৰেমৰো ব্যাখ্যা হয় নিজ ধৰণেই...

অংক মোৰ প্ৰিয় বিষয় নাছিল কোনোকালে
ৰাজনৈতিক সমীকৰণো নুবুজোঁ
তেন্তে হিচাপবোৰ ৰাখোঁ কিদৰে
প্ৰেমৰ কবিতা লিখোঁ কিদৰে...

ঘড়ী

অংকিতা ভৰদ্বাজ

কোনো এক ৰাতি পৃথিৱী হৈ পৰিছিল ঘড়ী
যাৰ বুকুত ঘণ্টা আৰু মিনিটৰ কাঁটাৰ দৰে
এটাই আনটোৰ ওপৰত শুই পৰিছিল এহাল পুৰুষ-নাৰী

এই মিলনৰ লগে লগে আন্ধাৰ নুগুচিলেও
আৰম্ভ হৈছিল নতুন দিন
কোনোবাই ক'ৰবাত কাৰোবাক কৈছিল-"বাৰ বাজিল"

আত্মহত্যা

মানুহৰ বুকুত হয় ঘা
কাকো ক'ব নোৱৰাকৈ, দেখুৱাব নোৱৰাকৈ
বাঢ়ি আহে বিষ

ঘাৰ স্বভাৱ-বতাহত বেছিকৈ বিষায়

ফলত মানুহে বন্ধ কৰি দিয়ে
উশাহৰ বতাহো বুকুলৈ নিয়াতো।

Assamese Poetry

মোৰ জন্মৰ পাছৰখিনি
ৰেমী শৰ্মা

পুৱাই গাড়ীয়ে খুন্দিওৱা কুকুৰটোৰ ওপৰেদি
দিনটোৰ গাড়ীবোৰ চলি থাকিল

মৰিল জী উঠিল আকৌ মৰিল।
তাৰ পাছত চকাৰ তলত মৰিল হাজাৰবাৰ

ৰাতি সপোনত সি মোৰ ওচৰলৈ আহি নেজডালেৰে চুই দিলে
মোৰ গাত তেতিয়াহে তৎ আহিল

অঁ মোৰ দেখোন জন্মই হোৱা নাই আজিলৈকে
ইমান যন্ত্ৰণাত শুই থাকিব জানো পাৰি

বা জন্ম হ'ব?
মই আৰু কুকুৰটো একেলগে ওলাই গ'লোঁ

ইমাল দীঘলীয়া সময় ধৰি ধৈৰ্য্য ধৰাটো অপেক্ষা হ'ব নোৱাৰে
এই যেন ব'ডলেয়াৰে এঙামুৰি দি উঠি আহিব

ইন্টৰিঅ'ৰ অৰ্ মাই ষ্টুডিঅ'ৰ পৰা
সেইদিনাই আমি তাৰ দুৱাৰমুখত বৈ আছিলোঁ

একেলগে সাৰ পাম
এটা ফ্ৰেমত

ভগাই ল'ম এখন ছবি আমৃত্যু

(Interior of my studio এখন ছবি য'ত চিত্ৰশিল্পী Gustave Courbet য়ে কবি
ব'ডলিয়াৰক আকিছিল পঢ়ি থকা অৱস্থাত)

অদেখা দলং
বিজু মণি বৰা

উকমুকাই থকা ভাৱনাবোৰে
শিলৰ চেপাত বাট হেৰোৱাই
হাতৰ মুঠিত থকা বস্তুবোৰো
বতাহৰ কোব খাই
হঠাতে নোহোৱা হয়

মোৰ কোঠালিৰ ৰঙীন আচবাববোৰ
এতিয়া আন্ধাৰৰ কবলত
বেলিৰ পোহৰৰ সৈতে সিহঁতৰ
নাই কোনো মিতিৰালি,
প্রতিটো দিনে মোৰ বাবে এতিয়া ৰাতি
আৰু ৰাতিবোৰ মৰিশালি

ৰাতি ঘুণৰ মাতত মোৰ টোপনি সৰে
কোঠাৰ আচবাববোৰো খুলি খুলি খালে
ঠিক মোৰ কলিজাখনৰ দৰে

ঠেঁটুৱৈ ধৰা শীতত জঠৰ হৈ পৰে সকলো
মোৰ বুকুৰ যন্ত্ৰণাবোৰো জঠৰ এতিয়া

সকলো জঠৰতা ভাঙি
শীতৰ হাতত হাত ধৰিয়েতো আহে এদিন বসন্ত
ময়ো বৈ থাকোঁ
মোৰ বসন্তলৈ...

কিন্তু...
মোৰ বসন্ত আৰু মোৰ মাজত আছে
এখন অদেখা দলং
য'ত প্রতিদিনে মৃত্যু হয় নৱজাতক সপোনবোৰৰ
য'ত প্রতিদিনে নাঙঠ হয়
বুকুত সাঁচি থোৱা প্রতিশ্ৰুতিবোৰ!

লিমাৰিক

হেমন্ত ৰাজখোৱা

১)

ঘোঁৰাই মাৰোঁতে দৌৰ উলটি নাচায়
চৌদিশে আছে কোন গমকে নাপায়,
যিজনে দৌৰাই তাকে
হাততে লেকাম থাকে
চাবুকেৰে কোব মাৰি মাথোঁ উচতায়।

২)

নাজানেও ঘোঁৰাই নিজ গন্তব্য স্থান
ছৰাৰীয়ে য'লৈ নিয়ে কৰে অৱস্থান,
ৰণত ৰণুৱা হয়
বাগীও কান্ধত লয়
বিক্ৰী হয় বজাৰত নাই লাজ-মান।

৩)

বিক্ৰী যোৱা ঘোঁৰাবোৰ জহন্নামে যায়
কিনোতাই পদতলে ৰাখে সৰ্বদায়,
কোমৰে হেৰায় জোৰ
নোৱাৰে তুলিব মূৰ
দাসত্বৰ শিকলিৰে নিজে বান্ধ খায়।

৪)

খাদ্যৰো নাথাকে তাৰ কোনো লেখ-জোখ
ঘাঁহ -খেৰ যিবা পাই ভৰায় সি মুখ,
তেহেলী পিছল গাত
পৰে চাবোকৰ চাত
চেকুৰেহে মাথোন সি পৰিহাৰি দুখ।

৫)

চেকুৰোতে ক্ষয় যায় চাৰি খুৰা তাৰ
তথাপিতো বব লাগে সিয়ে মহাভাৰ,
শক্তিহীন নোহোৱালৈ
অন্তও নহয় আঁলৈ
হ'বও নোৱাৰে দেহি বিপক্ষে সোচ্ছাৰ।

লিমাৰিক খগেন বৰা

যদিহে কেনেবাকৈ হেন্দকাফ লাগিল
জানিবা তোমাৰ উকা কপাল ফুলিল

স্তাৰকে ঘেৰি থাকিব
নেতাই মালা পিন্ধাব
ঘৰলৈ আহিব গাড়ী,টকাৰ বাণ্ডিল

বিৰোধীয়ে চৰকাৰক গোজৰে ভীষণ
ৰাজহুৱা সভাত দিয়ে গৰম ভাষণ

সদনত ভীমৰ বচন
কৰি তীব্ৰ তৰ্জন্-গৰ্জন্,
হোটেলত দেখোঁ পিৰীতিৰ প্ৰতিফলন

কল্যাণৰ আছিল এটা প্ৰকাণ্ড পণ,
কলম বিনে সাহিত্যিক হোৱাৰ মন
সেয়েহে সাহিত্য সভাৰ
মন সম্পাদক হোৱাৰ,
নহ'লে নিস্ফল হ'ব মনুষ্য জীৱন ॥

শব্দৰ সাংগীতিক সৌন্দৰ্য
উদয় কুমাৰ শৰ্মা

কবিতাত, সম্পৰ্কবিহীন মানস-চিত্ৰ অঙ্কন -- 'ভুল' বা বাহুল্য নহয় ; যদিহে, সেই চিত্ৰবোৰৰ মাজত থকা কিবা এক সৰল-সাংগীতিক ঐক্য ধ্বনিত হৈ, পঢ়ুৱৈৰ মন ভৰাই তুলিব পাৰে।
তিনিটা সাঁথৰলৈ মন কৰোঁচোন :

(ক) ৰাম-লক্ষ্মণ-সীতা, কাৰ মূৰটো তিতা? উত্তৰ : তিয়ঁহ।

(খ) জোনো নহয়, বেলিও নহয় -- পোহৰ কৰি থাকে ; মহো নহয়, ডাঁহো নহয় -- ৰস চুহি থাকে? মাটিচাকি।

(গ) পাত আছে ডাল নাই, কথা আছে মাত নাই? কিতাপ।

ইয়াৰ প্ৰথমটো সাঁথৰত -- কেৱল ধ্বনিৰ মিলৰ কাৰণেই 'তিতা' শব্দটোৰ লগত 'সীতা' শব্দটো প্ৰয়োগ কৰা হৈছে। অৰ্থাৎ, 'ৰাম', 'লক্ষ্মণ', 'সীতা' চৰিত্ৰৰ কোনো সম্পৰ্ক বা প্ৰাসংগিকতা নাই ইয়াত। তেনেদৰে, জোন, বেলি, মহ, ডাঁহৰ সৈতে 'মাটিচাকি'ৰ সংযোগটো হ'ল -- কৌতুকৰে কৰা কৌতূহল মাথোঁ।

কবিতা 'সাঁথৰ' নহয় যদিও -- গূঢ়াৰ্থ প্ৰকাশক দুৰ্বোধ্য প্ৰবচনৰ লগত কবিতাৰ অৰ্থপূৰ্ণ সাক্ষেতিক ভাষাৰ মিল নথকা নহয়। বিভিন্ন বাহৰপৰা অহা কাউৰীকেইটামানৰ মাজত চিনাকি নাথাকিলেও -- সিহঁতে, একেটা গোলক বা খাদ্যকেই অনুসৰণ কৰি উৰি আহি একগোট হোৱাৰ দৰে -- ডাল, পাত, মাত, কথাৰ সৈতে 'কিতাপ'ৰ যোগসূত্ৰ থকাৰ দৰে -- কবিতাত থকা কল্পচিত্ৰবোৰৰ সাংগীতিক সংযোগে, কবিতাক সাঁথৰৰ নিচিনাকৈ ৰহস্যময় আৰু কৌতূহলোদ্দীপক কৰি, আন এক জুতিৰে পাঠকক ভৰাই তুলিব পাৰে। কবি-কল্পনাৰ স্বতঃস্ফূৰ্ত প্ৰকাশত -- কবিৰ অবচেতন মনে সৃষ্টি কৰা ভাবোদ্দীপক শব্দ-চয়ন হ'ব পাৰে - ন নিৰীক্ষণ বা শব্দৰ পুনঃনিৰ্মাণ চমৎকাৰ নিদৰ্শন!

'সৰ্বং প্ৰাণ এজতি' নামৰ কবিতাটিত নৱকান্ত বৰুৱাদেৱে লিখিছে:

ৰাতি তিৰবিৰ সপোন নিবিড়

মাণিকতলাৰ খাল!

ডাচ কেপিটেল এঘাৰ পৃষ্ঠা বাকী

অলকানন্দা, শুই আছা এতিয়াও?

ৰাতি জিকিমিকি প্ৰাণ ধিকিধিকি

মাণিকতলাৰ খাল!

ভাষাৰ সৌৰভ

'অলকানন্দা'ক সোধাৰ ছলেৰে -- 'মাণিকতলাৰ খাল'ক তিনিবাৰকৈ কৰা উল্লেখৰ কাৰণেই, কবিতাটিত গুঞ্জৰিত হোৱা সাস্থীতিক লহৰে 'খাল'টোৰ মায়াময়তালৈ পাঠকৰ মন স্বপ্নালু কৰি তোলে। কবিতাটিত থকা 'ৰাতিৰ ঘড়ী', 'আকাশ ফুলৰ... পাপৰি', 'কুস্তীৰ উৎকণ্ঠা' আদি বাক্-চিত্ৰৰ লগত -- 'মাণিকতলাৰ খাল'ৰ সম্পৰ্কটোনো কি? এই কথা বুজি উঠাৰ আগেয়ে, পঢ়ুৱৈ মুগ্ধ হ'ব -- কবিতাটিত থকা শব্দৰ সঙ্গীতময় লয় বা ধ্বনি-মাধুৰ্য্যৰ বাবেই।

মাত এটি -- 'বাট', 'ঘাট', 'হাত' হোৱা ৰূপকীয় প্ৰয়োগৰ কবিতা এটিৰ সামৰণিটো হ'ব পাৰে :

'তোমাৰ মাত : / তৰাৰ তাঁত'।

'মাত'ৰ সৈতে 'তাঁত'ৰ মিলনে, পঢ়ুৱৈৰ মনত কিবা এক গুণগুণনিৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে -- তৰাইনো কেনেকৈ তাঁত-বাটি কাঢ়ে, সেই কথালৈ মনোযোগ দিয়াৰ আগেয়ে।

শব্দৰ মাধুকৰী প্ৰয়োগেৰে গীতিময় কৰি তোলা কিছুমান বাক্-প্ৰতিমাৰে গঢ়া বাক্য -- আপ্তবাক্যসদৃশ হৈ পঢ়ুৱৈৰ মনত বৈ যায় যুগ যুগ। বৃটিছ লিখক জোছেফ কনৰাড (১৮৫৭ - ১৯২৪)এ সঠিকভাৱেই কৈছিল : "শব্দৰ অৰ্থতকৈ, শব্দৰ ধ্বনিমাধুৰ্য্যই মানুহক বেছি সহজে প্ৰভাৱিত কৰে।"

নীলমণি ফুকনদেৱে লিখা 'স্বপ্নবাসৱদত্তা' শীৰ্ষক কবিতাটিৰ আৰম্ভণিৰ শাৰীকেইটা হ'ল :

স্বপ্নত কোৱা কথা সঁচা, বাসৱদত্তা!

জন্মৰ আজি আকাশ ৰঙা, মেঘালীৰ ফাঁকে ফাঁকে পূৰীৰ সুৰ /

ৰাতিৰ অৰণ্যজুৰি বোবা বেদনাৰ সেয়া নিবিড় নিমগ্নতা /

অকণ আশ্ৰয় দিয়া মোক, বাসৱদত্তা।

ইয়াত 'স্বপ্নত' শব্দটোৰ উল্লেখৰ পিছ মুহূৰ্ততে কোৱা -- 'জন্মৰ... আকাশ', 'মেঘালী', 'পূৰী', 'ৰাতিৰ অৰণ্য' আদি বাক্-চিত্ৰৰ মাজৰ সম্পৰ্কবোৰ কি -- বুজি উঠা অথবা, বুজিবলৈ যত্ন কৰাৰ আগেয়ে, কবিতাফাকিৰ সঙ্গীতময় লয় আৰু ধ্বনিৰ সুসমাই পাঠকক সন্মোহিত কৰি তোলে -- বুজা-নুবুজাৰ এক অজান বহস্যৰে।

'তোমাৰ খোপাৰ আবেলি আবেলি গোল্ধ', 'গুণ-গুণকৈ ধোঁৱা উৰিছিল', 'হাড় কঁপোৱা জোনাক' : এনেবোৰ মানস-চিত্ৰৰ শব্দ-চয়ন আউললগা বিধৰ হ'লেও -- প্ৰতিটোতে থকা দুটা ইন্দ্ৰিয়ানুভূতিক সৃক্ষমানুভূতিলৈ ৰূপান্তৰিত কৰাত -- শব্দসজ্জাৰ সাস্থীতিক ঐক্যইহে পঢ়ুৱৈক পুলকিত কৰি তোলে প্ৰথমতে। ভাষাৰ পুনঃনিৰ্মাণ, চিন্তাৰ দীপ্তি বা দৃষ্টিকোণ আদিলৈ আমি মন দিওঁ পাছলৈহে।

সেয়ে, ক'ব পাৰি -- কবিতা : জীৱনৰ সাস্থীতিক সাধনা।

बिसोगोनां मेथेखा

रत्नेश्वर बसुमतारी

जौनि गोदोनि गामिया थि बेयावनो दंमोन
मोसौ-मैसो गुमग्रा रिजार्भनि सेराव
लाउखारफोरा बेयाव मोसौ-मैसो गुमोमोन
बेलासि समाव हुगुमा नारेंनि बल गेलेयोमोन
बोराइ-बेन्थोफोरा गेलेनाय नायना
गोसोखाडेमोन हौवासा बैसोखौ ।

मिथिस्लाबियै माबेनिफ्रायबा गोजावबोना
सुबासे ना सुबानैल' मेथेखाया
मोसौ-मैसो गुमग्रा रिजार्भनि इसे गोजानाव
गोलैसोना दंमोन
रबवो नोजोर खालामाखैमोन ।

दैबाना, बांग्रिं मोनबो सोमजियाखै
दैसाया आगोलनि बादिनो बोहैगासिनो
मिथिस'हाया बबेनिफ्रायबा माखासे मेथेखा
फैनानै मोसौ-मैसो गुमग्रा रिजार्भखौनो
साग्लोबखांनायसै

बेयाव दानिया मोनाबिलि लाउखार सिफुंनि

थुरि-रिद सुदेम देंखो रिखांनाय गैलिया
गैलिया गथ' फोरनि गेलेनाय दावराव-दावसि
गैलिया मागो-दमासिनि होम-दोम रंजाबाजा,
आघोननि जोसा जोसा मोनामनाय,
बेसरबारिनि गोमोथाव मोनामफुंनाय
सिफुंसुग्रा लाउखारफोराबो बबेयावबा गोमालांबाय ।

सम थंनाय लोगो लोगो मेथेखाफोरा
मोसौ-मैसो गुमग्रा
रिजार्भ, अरनबारि, हाखर-हाला, बिलो फखि
गासै जायगायावनो दामले जथाबफैबाय
लखरा, मोसा, गान्दा, मै, मैदेरफोरा
हाग्रामा बोदलाना ओंखारबोदोंसै सुबुं हाग्रामासिम
गिनाय, सिगिनाय सोमखिखांनाया
बयखौबो जैरेबो जेथिंबो होसिथिंदों

गमामायै दिनै मेथेखाफोरानो बिसोगोनां मेथेखा जाबाय
जौनि गोदोनि गामिनि फबखोन्दाखौ
बिसोगोनां मेथेखाफोरनि गेजेराव नागिरना मोनगोन दा ?
नागिरना मोनगोनदा आंनि आबै-आबौमोननि
गोदोनो फबना दोननाय गोथैसोनि बेगें-बेला ? ◇ ◇

सुबुं समाज

सुपेन चन्द्र ब्रह्म

अख्रां नाइदावैओखामजादों
सोरबाबाजा रेगां जादों
खुरै थोरसियाव रोगां रोगां ना बेदर
खायसेबा दालि लाब्राजों रुटि गोरान
माइरं थफ्ला नागिरबायनानै
सोरबा जानादों हाफा मुवा
उदै सुफुंनो रां रुफा।
हाबाब गसाइ ---
जोंथ'बयबो सुबुं
सोरबा जादों राजा राणी
सरकार आरो बेसरकार
अब्ला मानोथो जों दुबगां ???
मानोजों गावखौ बावगारो ???
आखाइ गोजा---
लाथियाफैदों संसाराव
लांथिया थांफिननांगोनथैगारसालियाव।
सोरजिगिरिया सासेल'
धोरोमा गुबुन गुबुन जानो हागौ
थांखिया मोनसेल'
बयनोबो गोजोन शान्ति नांगौ ।
जिउ हारिया गुबुन गुबुन मुं थायो
मोदायफोरा गुबुन गुबुन मुं थानाय बादि
मोशौ ,मैशो, लख्रा,मोसा,हांसो,फारौ,
ललिता, बिनिता, अजर,गजर,
कालिदेबि,दुर्गा देबि,गनेश ठाकुर
आरो गोबां ।
आखाइ गोजा-----

रंजालि बैसागु रंजानाय

प्रतिमा नन्दी नार्जरी

गोदान बोसोरनि समाइना रंजालि बैसागु,
लाबोयो जाखार फैयो गोदान हाबिलास,
गोदान सोमखोर गाबजों दुगैनाय,
गोसोनि रैसुमै बिबार उरायनाय,
रिसारो दाउ खौऔनि देखो
खौऔ खौऔ मेथाइजों बरायो,
गोलैआजोलि बोथोरखौ,
मिजिं फैसालिनि आथिखालखौ ।
दुफां बोथोरनि बोरदावलि बारहुंखा,
आयलि जायलि समनि होदावरि,
जांखिखाडो मिथिंगाया दहमै
गोजाम फैसालिखौ गुस्लायनो
खिलियो बाथगां गोलै महरै
समाइना महरनि देलायो मुलुगा,
हिनजावगोदानबायदि समाइना,
हायनारि सिख्लानि महरलायो,
गानहोयो दावआ बिबारनि फुलखुरि,
कफौ बिबारनि समाइना गजरा,
बयखौबो खालामो बोदोर बावलि,
रावबो हाया थानो मोसाया लासै
बैजोनि आबौ-आबैनि दोहोनफोर्बो,
गोदान बोसोर रंजालि मुहिनियाव
खाम सिफुं जथानि गोमसारनायाव ,

আহির পানি
তাপসী সিংহ

মি আহির পানি
দুঃখতৌ লগে থাউরি
হারৌতৌ থাউরি লগে

কুনোগো থাকা - নাথাকা
হাবি মিকুপ মি লগে থাউরি

মি আহির পানি
হারৌতৌ লগে থাউরি
দুঃখতৌ থাউরি লগে

তোরাঙ কিতা আছে
শশীকান্ত সিংহ

ইমা আছে
বনকলকেই, দাদা- বৌজি ...

বাবাই দিয়া গেছেগা
দায়িত্বৌ খানি আছে।

বাই, শৌ আগৌ আছে
যেতারকা জীঙতায় আছু।

লগে তেই আছে।

ছোনানি নোক ভদ্ৰেশ্বৰ চেৰেঙা

এয়ান আঙি নোক
ইছিয়ান মানা আং
নিমিন ছুক ছানতি
লাগিচা আঙা দালাং নোক
আনতাঙা নেমচা দঙোবা
কায়তাঙা ছুক মানচা দঙোবা
জাঞ্চেবা নুক জাঞ্চেবা তেপ
আঙাবে কাকায়নি নোকছে
ৰাছং ছাৰে ছুকবা মানা
আৰো খীছান খীছান নেমাবা
নিজানি নোকনি গান্দা
ছুক মানকায়
জাছিবা মানচা আৰো তংচা ॥

জোৱাআন কানিআ

জোৱাআন কানি ৰাখুৱা
চাং, চাঙি, বেনচোক
কাকায়নি আঁনা

জোৱানি পেকেয়ান বদলায় ৰেঙা
জানচোকবা নিমিন
কাকায়নি কায়দং

জোৱাআন বুজায় ৰাখুৱা
তুনুকে ৰাখুৱা জে
চাং নিজানি
চাং আন্দাকায়
চাং লীগা আৰো
চাং নিজাঅছান চিকায় ॥

Tapli nang

On Teron, Rongthelu

Ninivet echethe ahem

Katapli pabat nang

Chomkan ajo

Sampungvet kapa'erdun

Chehok pame nang

Satlang akakot

Kolom asiyahi palangbi lote

Kajoklu chekrong nang

Vecheng ahithi kachelo

Langbung pen kapajirpo

Korpi aseng nangke'oi

Lata arong chelang rong nang.

Armung damchit

Dirsa kapachingbar mek'imaimui

Menmen nekum Arno kedak

Netangprong sita

Ne chinineben chekrongji.

Nedung nerai

Ting ahem lokplan

Vecheng pen neke kapajirpo

Nesarnung pen mahun kelang

Ladakta neke mulimula dunde.

Chehejoilok arit

Nesok prisam kithur

Alangsok dimro abu klodung

Nepangbar sita

Ne karjuton kave.

Loksoi klarsoi angbong

Thiduntuk ikdunsek

Cheprekdunvi etangprong

Lata "jo nephansi netangprong titi" pu

Kacheparoka si kethek thu.

Sengkachechorsi kachepachor

Chelon chelonle

Hatput aling ekechethan

Sita Kacharvi si alon kipi

Karliletik aphan

Bangke dokha ki'ur chephohu

Ladak ke lokhi amusi kacholakhadun

Ajatle palingta

Kangkrang aphan lo

Lason mathathurong nang.

Volengbom

Taplibon

Okpran ta akleng echeckam

Padu lason rengmenai.

জিমচাঁয়া
সাগৰ দেউৰী

জৌ জিম'চাঁয়া
চিৰিয় মজিমা লাইজাংনা
ইচাৰিংনা লাজেন দাগাবানা
মিচ্চিয়া দিনিয়া দুগ'জুমাই কেৰি
জৌৱা দিনিয়া জাৰিয় চচিহৰে
বতেজুংনা চিৰি।
জৌৱা দিনিয়া দামনা ননি
মিচ্চিয়া জাৰিয় গেমা পুমা
আৰকে চ্চুনাকে লাচ'নই ননি
বানা হিজেংনাকে জৌৱা দিনিয়া
চুজে নিজুংনা অতু কুদাংনা দুনি।
কবে জিমচাঁয়া জৌ মুজা চাবেনা
অতুহ' অতু নিজুংনা
চ্চাণ্ডয় আমিৰি যবিংনা
ইগাবা চ্চাণ্ডমাই কেবেনা
মিচ্চিনাগৈকে পিচ্চঁহ দুকুনা
কবে জিমচাঁয়া মুঁগনে হিগাংনা কবে।

দৃষ্টি

ৰতন কুমাৰ ৰায় হাজং

চুকদিয়ৌ চায় হুবাই
কানাৰা চায় কিংকৌ!
চুকপানী ভৰে কান্দে হুবাই
কিংকৌ কান্দে য়ালা চুকপানী নাই?
অন্ধলা নাই চাবাগে শক্তি
দেখে অয় অন্তৰলা অনুভূতি
চুকপানী চাৰাই কান্দে যায়
অন্তৰ ভৰে মনলা মায়দুনি।
কানাকানি বুলে কথা নুহায়
আছে য়ালা প্ৰথৰ অনুভূতি
হৃদয়নি কেনে আদায়
হিমছৌ নিন্দৌ অশান্তি?
দেখা জনে চায়ৌ যায় চুকদিয়ৌ
মন মায়দুনি আকা আকি,
চুকলৌ দৃষ্টি যিংকৌই নুহৌক
হৃদয় নি আকাই সুন্দুৰ ছবি।।

Moran Poetry

তোক নহয় মোক কৈছেঃ
যোগ্য ফুকন

তোক নহয় মোক কৈছেঃ মোক
পহা এয়িলি?
নিচপতি
নেয়িবি ক

তোক নহয় মোক কৈছেঃ মোক
হাঁহিবলে পাহয়িলি?
নিচপতি
হাঁহিবি ক

তোক নহয় মোক কৈছেঃ মোক
খোজ কঢ়া এয়িলি ?
দুদিনমানতে
নেয়িব ক

তোক নহয় মোক কৈছেঃ মোক
কেবাবাও চোবাবলে এয়িলি?
সময় নাইকিয়া বুলি
নেয়িব ক

তোক নহয় মোক কৈছেঃ মোক
একাশ' দিগি পথারদিগি চাবলে এয়িলি?
ফোন টি পালোং বুলি
চাবি ক চাবি

তোক নহয় মোক কৈছেঃ মোক
পাতত খাব এয়িলি?
কাঁহী পালোং বুলি
মাঝে মাঝে আকৌ খাবি

তোক নহয় মোক কৈছেঃ মোক
মাটিত গছকিব এয়িলি?
পকা ঘ বনালোং বুলি
সন্দায় গছকিবি

তোক নহয় মোক কৈছেঃ মোক
আখ' পঢ়িব এয়িলি?
ইচ্কুল কলেজ এয়িলোং বুলি
নেয়িবি ক যাতেকে

তোক নহয় মোক কৈছেঃ মোক
ঘ কাম কয়িব এয়িলি নিচপতি?
চাকয়ী কয়িছেঃ বুলি
দেহাটি যতন লবি ক'

তোক নহয় মোক কৈছেঃ মোক
খেতি পথা দিগি যাবলে এয়িলি?
হলিয়া লাগিলেও যাবি
কেহানিবা কেহানিবা

তোক নহয় মোক কৈছেঃ মোক
নিঝ কথা ভাবিব এয়িলি?
সংগঠন গালেও
পয়িয়ালটি, গাঙখন নেয়িবি

তোক নহয় মোক কৈছেঃ মোক
সংস্কৃতি বোলাভোন এয়িলি?
শিঁয়া নিচিঙিবি
জনি ময়িলে পিত্
নুকক চিনাকী কেনেকেহে দিবি?

নিজ' গ'তে হ'বি
পিঞ্জু মৰাণ

ই এন'কা
সি সেন'কা
ই এন'কা পিন্ধে
সি সেন'কা পিন্ধে
ময়ো তা গ'তে হ'ম
মোকো তা গ'তে লাগে।

এনকা চিন্তাভুনে আম' খেনুভুনক
এন্দাই কয়ি নিছে
মানুচক জহোৰাব' পআখাহে
এ খান্দি ডাঙ' কথা (?)
নহয় না কিতু!

কিনিব' নোৱা বস্তুটোকো কিনোং কিনোং বুলি
নিজ' সম্পত্তিকো এন্দাই কয়িছে
ই এন'কা হেখাপাএ ময়ো হেনকা হং বুলি
নিজ' আবেগক বেছিছে।

নোকক দখাব পায়িলেনো আও কিতু লাগে...

খালি ক নিজ' গ'তেনো আও কোনোবা হ'ব পাএ না?
মুখা এখন পিন্ধিপিনি আমি নোকক সুখী কওংতে
দহা কাজ পাতিছোং নিজ' সুখভুনৰ।

Moran Poetry

সেই দেশেই এই দেশ, সেই ভাষা জাতি' অসম দেশ
দিলীপ হাতীমূৰীয়া মৰাণ

সোনালী ধাননী শ্যামলী আই অসমী
ম'আনে কয়িছিলে চিটাচিট খেতি
সেইনো খেতি খোলাঅ' সোনোৱালী ধাননী
দেও মানুহে পালেহি দেখি
স্বৰ্গদেও চুকাফাহেঁতেও হপলায়
কৈছিলেহি মুং দুন চুন খাম বুলি!
তেহানি দিনতে পাটেকাই তলতে
নদনে বদনে উপয়ি-পুৰুষে
পাতিলে এখনি ৰাজ,
সেই সৌমাঅ'তে দেশ চলাবলে ম'আনে পিন্ধিলে সাজ
সেই-নো সৌমাঅ'লে এজাতি অনিতে (চুকাফাৰ পিতৃপুৰুষ সকলে)
আহি ধয়ি নিলে ম'আন 'অ পুনাকে
নোহোৱা-নোপজা কাজ...

থাকুম-থা, বদৌ-চা চেনেহ'অ দুটি ভাই
হেঁ-তক্-পু বুলিবলে এচিকুট নাই

পু-হেন্ চেনেহত বী-কো গতালে
সোনং হেন চুকাফাক জঙায় সাজি ল'লে
পুত্ৰ' হেপাহত বী-কে গুণিলে
পু বীঅ' চেনেহত দেশকো গতালে
দেৰ্-লাংকুয়িকো ন-কৈ মিহলি হৈ পালিলে
চৰাইদেও পৰ্বততে জঙায়েক হেঁতক্ থাপিলে
গয়িলে ন-কৈ দেশ
তয়িলে ন-ৰাজ সাজিলে ন-জাতি
ৰাজধানী হ'ল চৰাইদেও

হংতেনো বুলিবলে ৰাজ-কাজ বোলাভুন্
মআন' বআহি আটাইঅ'
কাললে খঁহিলে ভূ...
তাতেনো কিনো হ'ল
হংতেনো বাকুহে হ'ল
সৌমাঅ' গি-ইঁত ভাষা মাত জাততে
কাললেকে আহোম দেশ চলন্তি কামে কাজে ৰ'ল
আজিওচোন হবদত্ ভাষা-জাতি অসমীয়াঅ'
নামো পালে লাগিলে নোকেনো
যিহকে নুবুলক যিহকে নিলিখক
সেই গি-ইঁতে, চুকাফা সহিতে
বদৌচা-থাকুমথা-চুকাফাঅ' বলতেই
জনমিল আজিঅ' অসম অসমীয়াঅ'
বহুধা বিভক্ত অনেক জাতি মিহলি
এনে হেন চিকুনি দেশ...
তারোচোন গুণ গাই নহয়গে শেষ
মহিমাঅ'ও নাইচোন অপাৰ অসীম জোখ লেখ...!

Mising Poetry

Ajon

Dip Hastings Bori

Ngok yumélok saki:ko no
Ugné do:nyilok ígbornam sati:ko

Ngok turgo bélamlok
Karsing rubnamém ménpagla
Karsangkuné po:lopé no lentéika

Lékomílo mé:do sémpé--
Asin atéro:dok asindé ngokké
Angké:dé nokké
Migyab migyabdok aimínsunamki.

Ngok mé:dírdo no ngom mé:pomoné
Yogném pangkunam turgotso
Undanna du:né no saki:ko

No do:míré ngo mo:píé
To:dí adílokké nok-ngok aya:sé

তুমি মোৰ এক্সাৰৰ চাকি
প্ৰথৰ ব'দত মেলি দিয়া ছাতি

সাদৰী জীৱনত
অমাৰস্যৰ এক্সাৰ মচি
ওলাই অহা ন-জোন তুমি

এনে লাগে যেন একেটি দেহতে
কলিজাটি মোৰ বুকুখনি তোমাৰ
আৰৰণ প্ৰতি পল স্নেহৰ

তুমি মোৰ দুখৰ দিনত আশাৰ বেঙুণি
পাই হেৰুৱা জীৱনত প্ৰেৰণাৰে
প্ৰজ্বলিত বস্তু এগছি

তুমি আকাশ মই পৃথিৱী
আজন্ম প্ৰেমিক দুয়ো দুয়োৰে আমি

Mising Poetry

ANÉ RUYIDOK OMÉKÉ NAPSÍKDOK

Jatin Mili

ANÉ RUYIDOK OMÉKÉ NAPSÍKDOK
ANUPÉ TATPONÉ GOMUKKO BÉDUNG---

ARÍKÉ
ABUNGÉ
DOMÉRTOPÍ

RONKÍ RONKÍPÉ ABU BÍSÍN TATDUNGAI
ANÉ RUYIDOK OMÉKÉ NITOMDÉM
MÉPO MÉPOLA
MÉBO MÉBOLA

OINITOMDO: MA:LA PADUNGAI
GÉJÍKNÉ DOMÍRTOK BOJERUNGKO MÉDÉRÉM
NOKJÍN APONGKO TÍLA TÍLA TATDUNGAI
ASO ASOPÉ MÉMÍ MÉMÍLA
ANÉ RUYIDOK OMÉKÉ KABANDÉM

BITLA DUNÉ ABUNGOLOK KEKONOLO DUNGAI
ASUMKO GENÉ PÉDONG OLA

ODOKKÉ NGOK ASIN PONKÉP PONKÉPLO
DO:DI DÉKAMPÍ DÉDUNG

LÉNÉ MÍKSI SIKUR...

নৈপৰীয়া জীয়াৰীৰ ঠুঠত
যতীন মিলি

নৈপৰীয়া জীয়াৰীৰ ঠুঠত
নতুন সুৰৰ ঝংকাৰ তুলিছিল

নৈ
পথাৰ
আকাশজুৰি

নিশঃব্দে নীৰৱে নদীখনেও শূন্যছিল
প্ৰাণভৰি
বুকুজুৰি
নৈপৰীয়া জীয়াৰীৰ গান।
অইনিঃতমৰ মাজত বিচাৰি পাইছিল
নীলা সাগৰৰ কিমান বেদনা...

এপিয়লা নগজিন আপং
মাইহাং বাতিৰ মাপনীৰে পি
বটবৃক্ষৰ দৰে শূন্যছিলোঁ
মৌন
শান্ত
তৃপ্তিৰে
নৈপৰীয়া জীয়াৰীৰ গান।

বোৱতী নৈখনৰ সিপাৰত ধাৰাসাৰে দি আছিল
এজাক সেউজীয়া বৰষুণ
আৰু মোৰ বুকুৰ একোণত টোপটোপকৈ পৰি আছিল
এজোলোক চকুপানী...!

Mising Poetry

Dr. Abhijit Payeng ké mé:tom annyiko
(ডে. অভিজিত পায়েঙৰ দুটা মিচিং কবিতা)

PU:MU ASSÉ

Pu:mu assé pu:yudla
Ni:tom to:ri-é bí:la du:né do:lu:dé
Géyom-géyompé géné arig-isi:dé
Sullio:pipagdung

Édilo:sin mé:béγκίma:nam
Édé moima:dé
Édilo:sin tadékí:ma:n
Édé gomug gompirdé
Ngom miksi títzul
Sagígila kabmo dung.

Amik miklu:doi
Yinggo:ngo:lai du:pagdung
Ma:sa:nam ma:yi:dé

Toku ta:to-ya:yo buluké
Okum rínggong amo-ba:ri
Kanggang-kosinéi kotoku:mang
Pu:mu asido

Su ngok ao-omangém
Okoko kapé sutkanbiyé:n ?
Okoko kapé kikanbiyé:n ?

ÉDÉ LONGÉDÉI AIYA:DAGAI

Édé longédéi aiya:dagai
So:bo Menjeg kanggabra
Oi-ni:tom gogla mé:dir-mé:song
Do:nyi Ésar Pédong
Atíkosin kinsuma:pé
Yirman-so:manna yénamdé
Yumdéng ayirro asinang odopé
Kétpo:tapung mudmannamdé

Odo luné-ge:né kamangai
Méngkoloji gíla:-du:la:dungai
Tí:língko:loi tí:la:dungai
Dolíngkoloji dola:dungai
Ka:lí:namdéméi ka:la:dungai.....

Édé longédo
Tolo-bolo, Sanggo-oa:pé
Bí:la du:dungai
Mé:po-méngané, i:r-pongkíré
Do:lu-do:lulo.....

Yai-Bai, Bíro-Bírmé
Na:noi-Ba:boi, Ya:yi-ka:kí
Ta:to-Ya:yo, Ma:mo-Magbo
Yigo-Yigné ayang-aboki
Bí:dungai do:lung okum érangé
Sorgo:dungai ayang onno nosoré.

Mising Poetry

Pelíg_pa:suné

Jiten Noro

Ngo tani:pé ilí:dag

Émpige:la ngo bítyugsula:mang

Simín asígém.

Bukínsula:mang sibe: tameyém.

Ngo tani:pé ilí:dag

Émpige:la ngo tani:lok ainé

Ilod gílodém gíkinmang

Katpagla:mang yalí:né i:lo bidmínné yongmo i:yém

Ngo mado régí:régamko

Émpige:la ngo norog yabgoém kurgo:l du:dag

Régí:régampé lamté akongko

Norokpé gíség lamté língkoko

Ngo tani:pé ilí:dag

Ngo tani:pé ilí:dag

অভিশপ্ত

মই মানুহ হ'ব খোজোঁ
অথচ খুলি পেলাব নোৱাৰোঁ
পশুৰ ছাল
চিঙি পেলাব নোৱাৰোঁ
বান্দৰৰ নেজ

মই মানুহ হ'ব খোজোঁ
অথচ আহৰণ কৰিব নোৱাৰোঁ
মানুহৰ সজ আচৰণ
পৰিশোধন কৰিব নোৱাৰোঁ
ৰক্তত প্ৰবাহিত বিষাক্ত তেজ

মই স্বৰ্গ কামনা কৰোঁ
অথচ টুকুৰিয়াই থাকোঁ
নৰকৰ দুৱাৰ

স্বৰ্গ প্ৰাপ্তিৰ এটাই বাট
নৰকলৈ হেজাৰ চৰ্টকাট

মই মানুহ হ'ব খোজোঁ
মই মানুহ হ'ব খোজোঁ

Ó Mane Mat

Tiwa Poetry

Horsing Kholar

Ó máne mat khôna thawa,
Né lekhâ khâjon dóp' hóng khûna,
Cha phîrdimi pugumuthîw;
Khárainé ti rodóg' nunga ma'
Nálô ronjê oso ãi kháw,
Tonóng nágo ãi kháw chalâishá
Phran-golo hónggaibô sôdew.

Ãi khâmarine hánshâwa
Phus phôndame par mulûndibo,
Uthûr phase par mosówa
Phonya urâina né phán' anggó,
Phiw hâjar mat anggó múra
Thêbo khânjur sayang pimún-go,
Kráng, minîng ná, re chalâishá.

Má anggó nágarê phewga
Posmodâw kówane phánalô,
Má ná're khûyan chashéga
Mon phlengga ãi kháw nangagobo,
Ná're lam tarî phúnuga
Man sina tan sina kra krónggo
Máne matlo hóngdo sôna.

Sônya khúrang máne khúne
Chiní chúbal khóbana phonya,
Plasthong phîri tina thuke
Líthong phîrdimine khon chúpa,
Chasí tonga thole peme
Tiwá chat honan' khúne phâna
Tinshá naw pe sôna talê.

Pha

Mrinal Kr. Dewraja (Mosrong)

Ma phago goisai hondom
Ching gosaigo pishar marore chaidomang
Malo kusidom
Phare khagorai
Harmange lilong kisha pohoidom
Pehore hore korlomman
Lohang phodom
Korlommango mato phuja ridom
Hamowore maimothi lai ohungga narggila
Hargkor singkor
Phare korlommando
Chinga kosaigo nuware cahidomang
Phare shargo phurui
Ma kusidom
Pe khershalo alhali
Chere kuriw
Nabur ethabo kheryakhun
Kodal phori horgga hormang nuidona.

জীৱন ওনুভৱ
ৰিপু কছাৰী

১.

জিওৰা ভাঙি চলাই দিব পাৰি জীৱন
বাৰীৰ খুতুৰা ছিঙি চলাই দিব পাৰি জীৱন
কন হিচাপ নহৰাকৈ গৈ থাকি জীৱন
জীৱনকলৈ কিব বা কুইব লাগি হিচাপ

২.

কিতিয়াবা লৈ যায় পৰণা জিওৰা
কিতিয়াবা মূলা এটা
কিতিয়াবা ৰাতিৰ টুপুনি
কনবাই লৈ যায় বহুমূলীয়া ভোট

৩.

হঠাতে কিতিয়াবা খৰাং হৈ পৰে জীৱনৰ বতৰ
কাষৰৰ নেথাকি এষা মাত
বহুমূলীয়া ভোট লৈ জৰা সকলে কুই ইটা হিচাপ...

গেঁড়ে

ৰাম নায়ক

চান্দ টা চুতে নাই খুজি,
সুৰুজ ' আচে ধূৰে
হ'লেও হামি দুনীয়াকে
জিতেকলে খুজি।
এই যে বগা ছাহেবে
গাচ - মঢ়া ওখড়াই - কাচে
টিপা-গাঢ়া কাটে - খহাই
হামাকে ৰোপে ৰহে।
হামি গুটিবাড়ি ছাইড়ে ,যাহাই আহি
ৰিঝে বাড়ছি।
বছৰেৰে গণতিয়ে দুই শ ছাল
জিন্দা আহি বাঢ়তে খুজি।
হ'লেও হামকে বছৰে একবাৰ
লাওটা কৰি ঘেচা কাটে
বাঢ়তে দিতে কাৰ' চাহ নাইখে
বাঢ়লে হামিঅ হেৰাই যাব
হ'লেও হামি ডগে-গড়ে
নতুন পাতাই ঝলকে থাকি।
বাঢ়তে নাই দিয়ে
হামাৰছে উবজাহে হয়।
মৰ সুগন্ধ ছবদিগেই আহে
ছাৰা জগতে হামাকে চিন্‌হা পায়।
হলেভি হামাকে বাঢ়তে নাই দিয়ে,
বাঢ়ে গেলে হামি হেৰাই যাম
অচিনাকি অস্তিত্ব নাই ৰহা,
আঞ্জান জমিনে।
মান - ইজ্জত ছবে হেৰাই যায়,
এইৰকমেই হামি দুনিয়া জিতে আহি।
জনম জনম তক
দুই নয়ন খোলে ৰহা তক।

বসন্তপঞ্চমী
বেবী সাউ

উপেক্ষার মধ্য দিয়ে হেঁটে যেতে যেতে আমি খুঁজে পেয়েছি আশ্চর্য এক গ্রহ

পরীরা এখানে ইচ্ছেমতো পাল্টে যেতে পারে

তাদের আঙুলের মুদ্রায় পলকে ছুটে আসে হাঁস, রঙিন নকশা...

সাদা, ধবধবে সরস্বতী এখানে, সেতारे ক্রমাগত ফুটিয়ে তোলেন বুক চিরে বেরিয়ে
যাওয়া একটি পথ...

আগুনের লোভে লোভাতুর পতঙ্গের মতো ছুটে যাই

সে পথ কণ্টকাকীর্ণ, পুষ্পশরেরও

বীণা বাজে

আগুন নিজেও বোঝে কাকে কখন পোড়ানো সহজ...

বিনয়

দিব্যেন্দু বন্দ্যোপাধ্যায়

ভারতবর্ষের শেষ বোমাটি, বিনয় বানিয়েছিল
মাস্টারমশায়কে উপহার দেবে বলে
শিক্ষক দিবসে সারাটা জীবন ধ'রে
যত উপহার মাস্টারমশায় পেয়েছেন
যত আলো অন্ধকার পেয়েছেন
যত অভিযোগ অনুরাগ পেয়েছেন
এটি হল তার সর্বশ্রেষ্ঠ উপহার...

বোমাটি পায়ের কাছে রেখে
বিনয় বলেছিল, আপনাকে কত কিছু দেওয়ার ছিল,
কিছুই দিতে পারলাম না!
বোমাটি দিলাম, শিক্ষক দিবসে...

মাস্টারমশায় বলেছিলেন, সারা পৃথিবীতে চুস্বন করার
লোক যত বেশি আছে,
তত বেশি বোমা ফাটানোর লোক নেই!

বোমা সবাই ফাটাতে পারে না
বোমা ফাটাতে গেলে যে সাহস দরকার, যে স্পর্ধা
দরকার, তা আমাদের কারো নেই!
শুধু বিনয়ের আছে...

ভারতবর্ষের শেষ বোমাটি, বিনয় ফাটিয়েছিল
মানবতার বোমা!

हात्तीको पीडा

डा. देवेन सापकोटा, गुवाहाटी (असम)

गएराति
एक विकराल रेलले गिँडेर गएछ
एक निमुखो हात्तीलाई।
आफ्नै रगतको पोखरीमा
छटपटाई रह्यो ऊ
रेलको लिकमाथि
रातभरि तड्पिएर।

छेवैको गाउँमा
मरेछ अर्को विशाल हात्ती
कुनै खेतीवालको षडयन्त्रको बलि बनेर
खेतको बारमा जडान गरिएको बिजुलीको झट्का लागेर।
'बाली सिद्ध्याए, ढिकुटी फोरे, मान्छे मारे
खपी नसक्नु पारे, उठिबासै लगाए हाम्रो
यी बजिया हात्तीले'
प्रतिवाद गर्नलागे मानिस
हुल बाँधेर, पुल्ला जलाएर, जुलुस निकालेर।
प्रश्न थपे
'किन आउनुपन्यो हात्ती
जङ्गल छाडी
हाम्रो गाउँघरतिर
बित्थामा पिरोल्न हामीलाई'?

पहाड बोक्न्याई नङ्ग्याउँदा
जङ्गल फाँडी उराठिलो पार्दा
वन मासी उद्योग ठड्याउँदा
जीव श्रेष्ठ मानिसले
भ्रमित छ हात्ती आज
आफ्नै भूमिमा
आधुनिक समयको शरणार्थी भयो ऊ बिचरा।
कसले पान्यो उसको यो दुर्दशा?
कसले समाधान गर्ने उसको यो पीडा?

हरियाली

अर्जुन उप्रेती (अप्रतिम)

हृदयका भावनाहरूसँग हातेमालो गर्दै
धेरै पर सम्म पुग्छु
कहिले कुनै झरनाको मुहानसम्म
कहिले कुनै उष्ण मरुभूमिमा
उँटको सवारी गरि रहेको हुन्छु,
कहिले सिमलको भुवा सरि उड्छु
फेरि कहिले शिरीषको रातो रङ्गमा
कलेजाको रक्तशिराबाट प्रवाहित रक्तकणिका
उसको रक्त रङ्गमा मिसिएर
एकाकार भएको देख्छु।
यसैगरि.....

कुनै कुनै मुहुर्तमा, ताराहरू छिचोल्दै
जूनसँग भलाकुसरी गरिरहेको हुन्छु।
जूनको स्निग्धताको रहस्य के हो?
शरीर नडढाई उजेलो छर्ने तरीका जान्ने
उत्सुकता लिई
जूनको अघि पछि घुमि रहेको हुन्छु।
टण्टलापुर घामसँग पनि
हातेमालो गरेर हिँड्न नचाहेको हैन!
तर उसको प्रखर ज्वालासँग
जीवन मृत्युको मणिकाञ्चन संयोग
कति सुनिपूण भारसाम्य!
अचम्म हैन र?

राजाको श्रीपेच देखि भिखारीको बटुकोसम्म
सुन्दरीको रूप लावण्यदेखि कुरूप भन्दा कुरूप तत्वसम्म,
सृष्टिनै सृष्टि समाहित वातावरण देखि
बिध्वंसको अन्तिम सिँढी सम्म
हर दिशामा भावनालाई कुदाई हेरेँ;
मानिसलाई निष्प्राण तत्व
सम्झने प्रवणता देखि
मानवै भगवान सम्झि मानवलाई
देव दुर्लभ मान्ने,
अथवा, मानवको चोलामा
राक्षसी प्रवृत्ति छुपाउने;
जम्मै, जम्मै कुना कन्तरामा पुगेँ
फूलको संसार देखि
काँडाको संसार सम्म
मानवको बस्तीदेखि
दानवको छाउनी सम्म
हर गल्ली, हर मोड, कतै नछोडी
भावनाको अश्वमेध घोडा दौडाई रहेको छु।
सम, विषम, वक्र सरल
कहाँ छैन होला?
अथक प्रयास छ मेरो!
हर किसीमको वातावरण बाट
हरियाली उमार्न सकुँ हृदयमा
यहीनै प्रण छ मेरो।

মাকানি ছুং
নির্মল কোচ

যায়নি কায়েন মাকা
উন্নি আৰা ছালগঙা তোৱা।

ঘুগু ভাচা ৰাপত্ৰামুং
তাউতি তিত্ৰা
উছুম হাওত্ৰা
ছাচা পুৰতিমুং
ছাচানা মাতা ৰেকজোক
পলংনা মানিমুং
আপানি আপানি লাম লাউজোক
ভাচাৰানা ৰান্দাক লিজোক।

পান পিৰায়ে মাংনিঙান কিঙা
হেপি হেপি তং হেপি হেপি তং

যায়নি কায়েন মাকা
উন্নি আৰা ছালগঙা তোৱা
আমে জুগুজু তোৱা।*

চ' ছাংগ্ৰা মাছথানে
দীবেশ কোচ

চ' ছাংগ্ৰা লিনা নিং কচ'নি মাছথানে
ছুকি নাহানা আৰা বীৰগুম বংনি কৰ' ম'নে,
ছামি তংনা নানা আং আমেজুনী থান খাপে
আইদি কৰ' ছিংনা নিং গানলানা মছঙিমুং ধাপে।

চাইনা মান্না কাঞ্চিকনি টাৰি মাট্ৰা বাংগিৰা
মিমিন মচুক মচুক গানলা থলকিমুং হুৰা,
মুকনা মান্না কচ'নি নক্সা ভুঞাৰানি নক্সাদাম
আৰ' রেএন তোৰা আমে সন্ধ্যাকালীজুনী হাদাম।

ছাংগ্ৰা নাথেমনা চ' কানছিঙিৰাইনী ক'ৰ
ক'চ আমেজৰং গঙায়ট্ৰা বিংকাকা ঐ ফাৰ,
মুক্ৰুং হুকাঙেন ছয়কুৰি ছাচানি ম'ৰা
ৰিংগি মান্নী ঘেনেক অকতা,নিনি কুংমুন বেকট্ৰা।

ছাংগ্ৰা নাথেম তিনি গানলা বাকনা আইদিনা নিনি
কচ'নি মিনিনি,কচ'নি হেপনি মুকট্ৰা ৰা মুক্ৰুংদৌ আপানি,
ছয়কুৰি বাণ্ঠায়নি থিয়ানা লাতাৰা ৰান গৰকায়মুং পিৰায়ে আপানি
নাথেমনা মান্না নাং মাছথানেন হুৰি ফৈনী চায় নিনি কচ'নি।

কাংক্লাহাকা টাৰী ধূৰা ঘোঁৰামাৰা হাতন দোৰামুন কা মাছথানা নিনি
ধাক বোৰায় বাখায়নি ঝিঙাঝুৰি নাকুংপাৰ' মান্নানিং বেএ তিনি,
অ' গানল বাকনা মান্না নে নাং?
কৰেয়া পানেনি মাট্ৰা নাগাৰাৰা বেয়াঙ মাৰাতি লিজোক,
বীৰগুম আৰা বংনি লুপনি ধাল বং বেয়াং পিছাউ লিজোক।

মৰম দিবি
যোচেফ সিং

আমাৰ ছোৱালীতু কেনেকা আছে
মগতে বেছি পৰে
হলেভি আপনিখান লাগা
মৰম পৰা ভালে থাকিব
তাইকে মৰম কৰিবি
তাই একো নাজানে
খেতি যায় থাকা চকড়ীআছে
আলু কচু আদা পানী আৰু খৰী
বুকী বুকী আনে ঘৰতে বুলি
নাজানা আছে তাইতো
চিখায় লবি আৰু মৰম দিবি

আমাৰ প্ৰশ্ন-কবিৰ উত্তৰ

প্ৰশ্ন-আপুনি কিয় কবিতা লিখে ? কবিতা চৰ্চাই কবি আৰু পাঠকক কিদৰে প্ৰভাৱিত কৰে বুলি আপুনি অনুভৱ কৰে ?

কিয় কবিতা লিখোঁ-এই প্ৰশ্নটোৰ সন্মুখীন হৈ দ কৈ ভাবিছোঁ কিয় লিখোঁ? মূলত অন্তৰৰ আহ্বান। কলাৰ মাজেৰে ভাববোৰক ব্যক্ত কৰি আত্মতৃপ্তি লাভ কৰোঁ। কবিতা হৈছে এক কলা-য'ত শব্দ আৰু ভাষাৰ ব্যঞ্জনাই কবিতা এটিক শিল্পলৈ ৰূপান্তৰ কৰে। কবিতা এটি পাঠকে পঢ়াৰ পাছত যদিহে শব্দ-ভাষাৰ ব্যঞ্জনাতে চমকিত হৈ উঠে সেয়াই কবি মনৰ আত্মতৃপ্তি। নিলিখিলে ছটফটাই থকা মনটোক আত্মসন্তুষ্টি দিবৰ বাবেই কবিতাক লালন কৰি থকা হয়।

কবিতাৰ চৰ্চাই কবি আৰু পাঠকৰ মাজত এক আত্মিক সম্পৰ্ক গঢ়ি উঠে বুলি ভাবোঁ। কাৰণ কবি এগৰাকীৰ এক গোপন অভিলাষ যে পাঠকে কবিতাটো পঢ়ক আৰু কবিতাটিয়ে তেওঁক কি ধৰণে প্ৰভাৱিত কৰিছে জনাওক। এই আশাৰে কবিয়ে দ্বিতীয় এটা কবিতা সৃষ্টি কৰিবলৈ উদ্বুদ্ধ হৈ থাকে।

গুণাৰাম শইকীয়া

আমাৰ প্ৰশ্ন-কবিৰ উত্তৰ

প্ৰশ্ন-আপুনি কিয় কবিতা লিখে? কবিতা চচাই কবি আৰু পাঠকক কিদৰে প্ৰভাৱিত কৰে বুলি আপুনি অনুভৱ কৰে?

কবিতা কিয় লিখোঁ তাৰ উত্তৰ একেধাৰতে দিয়াতো মোৰ বাবে সম্ভৱপৰ নহ'ব। চৌপাশৰ সমাজ বাস্তৱৰ পৰা আহৰণ কৰা অভিজ্ঞতা, মানৱ জীৱন আৰু প্ৰকৃতিৰ চিন্তা উদ্ৰেককাৰী ৰহস্য, সমসাময়িক বিষয়ৰ ওপৰত সজাগ দৃষ্টিভংগী, তাৰোপৰি বুকুত কঢ়িয়াই লৈ ফুৰা এক অনামী যত্না, এই সকলোবোৰে চিন্তা-চেতনাক অনবৰতে আলোড়িত কৰি থকা ভাৱসমূহ প্ৰকাশৰ বাবেই কবিতা লিখা হয়। যিবোৰ কথাই মন মগজুত দোলা দি থাকে সেয়া কাব্যভাষাৰে প্ৰকাশ কৰিবলৈ যত্ন কৰোঁ।

কবি এজনৰ কাব্যচৰ্চাই কবি আৰু পাঠকক জাতীয় জীৱনৰ ভিতৰৰ উহটোৰ স'তে পৰিচয় কৰাই দিয়ে। পাঠক এজনকো ঐতিহ্য পৰম্পৰা আৰু লোক সংস্কৃতিৰ প্ৰতি আগ্ৰহী কৰি তুলিব পাৰি যদিহে কবিৰ কাব্যচৰ্চা সেইদিশত আগবাঢ়ে।

কাব্যচৰ্চাৰ ফলত কবিজনৰ লগতে পাঠকৰো ভাৱ ভাষা সদায়ে আধুনিক হৈ ৰয়। কবি আৰু পাঠকৰ ধ্যান ধাৰণাৰ আধাৰ মানৱীয় প্ৰমূল্যৰ ওপৰত গঢ়ি উঠে।

হৰেণ গগৈ

আমাৰ প্ৰশ্ন-কবিৰ উত্তৰ

প্ৰশ্ন-আপুনি কিয় কবিতা লিখে? কবিতা চচাই কবি আৰু পাঠকক কিদৰে প্ৰভাৱিত কৰে বুলি আপুনি অনুভৱ কৰে?

১

কবিতা মই কিয় লিখোঁ বুলি নিজকে কেতিয়াবা প্ৰশ্ন কৰি --- নিজৰ লগতে আলোচনা কৰিছোঁ। এই আলোচনাত মই এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছোঁ যে মোৰ ভিতৰত অহৰহ ক্ৰিয়া কৰি থকা দণ্ড-সংঘাতৰ পৰা মুক্তি পাবলৈ মই কিবা কিবি লিখিবলৈ তাগিদা অনুভৱ কৰোঁ। নিজৰ অভিজ্ঞতা, অনুভৱ, উপলব্ধি প্ৰকাশ কৰাৰ তাগিদা সেই তাগিদাতেই কবিতা লিখোঁ বা কবিতা নিৰ্মাণ কৰোঁ। আচলতে কবিতাৰ বাদে মোৰ আত্মপ্ৰকাশৰ কোনো মাধ্যম নাই। মোৰ মাতৃ ভাষা যিহেতু অসমীয়া গতিকে অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰতি মোৰ যি মোহ আছে এই মোহেও মোক ক্ৰিয়া নকৰা নহয়।

২

ভাল কবিতাই পাঠকক আকৰ্ষণ কৰে। আকৰ্ষণ কৰিলেই পাঠকৰ মনোজগতত নানান ধৰণেৰে ক্ৰিয়া কৰে। কবি আৰু পাঠকসকল যিহেতু সামাজিক প্ৰাণী গতিকে এজনৰ কৰ্মই আনজনক প্ৰভাৱিত নিশ্চয় কৰিবই। কবিতাৰ ভাষা সাৱলীল হ'লে কবিতা পকা ফলৰ দৰে ৰসাল আৰু মিঠা হয়। কবিতা নিৰ্মাণত ব্যৱহাৰ কৰা প্ৰতীক, চিত্ৰকল্প ব্যঞ্জনা ইংগিতবোৰ বোধগম্য হ'লে পাঠকে ভাল পায়। সেই ফালেও আমি মনোযোগ দিয়া উচিত।

পুঞ্জন বৰুৱা

॥নতুন প্ৰাণৰ ন চকুযুৰি॥

Kishor Manjit Bora,

Joint Editor,

Assam Muse Poetry Journal

হৰেকৃষ্ণ ডেকাৰ নতুন কবিতা কিশোৰ মনজিৎ বৰা

'হৰেকৃষ্ণ ডেকাৰ নতুন কবিতা' বুলি ক'বলৈ যাওঁতে এটা কথা স্পষ্ট কৰি দিব লাগিব যে তেওঁ প্ৰকৃততে পুৰণি কবিতা লিখা আমাৰ চকুত পৰাই নাই। তেখেতৰ প্ৰতিটো কবিতা পঢ়াৰ পাছত ভাব হয়, এইটো একেবাৰে নতুন ভাবৰ কবিতা! ভাব-ভাষা, আধুনিক মেজাজ, বিষয়বস্তু, উপস্থাপন প্ৰণালী সকলোতে এনে নতুনত্ব সন্ধানী চুম্বকীয় তৰংগ প্ৰতীয়মান হয়। এনে নতুনত্বৰ সোৱাদে তেওঁৰ কবিতাক গতিশীল কৰাৰ লগতে নতুন চাম কবিকো কেঁকুৰি সলনিৰ প্ৰভূত অনুপ্ৰেৰণা যোগায়। আৰু ইয়াতে তেখেতৰ ব্যতিক্ৰমী কৃতিত্ব।

গ্ৰিক, জাপানী আদি ভাষাত এশৰীয়া কবিতা বা চুটি কবিতাৰ আদৰৰ কথা আমি জানো। অসমীয়াত এনে নিদৰ্শন সৰহ নহ'লেও একেবাৰে নিস্পন্দ বুলিও নিশ্চয় ক'ব নোৱাৰি। এইক্ষেত্ৰত সণ্টালনিকৈ যিসকলে চৰ্চা কৰি আছে, তাৰ ভিতৰত আধুনিক অসমীয়া কবিতাৰ এজনা পুৰোধা কবি হৰেকৃষ্ণ ডেকা অন্যতম। 'প্ৰান্তিক'(১৬ জানুৱাৰী ২০২৬)ত প্ৰকাশিত ডেকাৰ 'উনৈছটা এশৰীয়া কবিতা' শীৰ্ষক কবিতাটিত কবিৰ ভৰুণ জীৱন-দৰ্শন, বীক্ষাদীপ্ত কাব্য-পৰিক্ৰমা আৰু বিশ্বজনীন মননৰ নিখুঁত ছবি এখন পোৱা যায়।

প্ৰথম এশৰীয়া কবিতাটো চাওক---'অৰ্থহীনতাও এক অৰ্থ।' অৰ্থ ক'ত থাকে? কোনে আৰোপ কৰে? অৰ্থ আৰোপ কৰাজন অৰ্থৱান হয়নে? কোনোবাই অৰ্থ নাই বুলি ক'লেই জানো বস্তু অথবা ধাৰণা এটা নিৰৰ্থক হৈ যাব পাৰে? আৰু বৰ্তমানৰ প্ৰেক্ষাপটত অৰ্থ নাইকিয়া বস্তু এটা ভৱিষ্যতৰ সময়ত অৰ্থৱন্ত হৈ পৰাৰো সম্ভাৱনা নাই কৰিব নোৱাৰি। আনহাতেদি এটা বস্তুৰ অৰ্থ নাই বুলি আমি পতিয়ন গ'লোঁ, তাতে জানো এটা অৰ্থ নোলাল? নাই বুলি এটা সিদ্ধান্তলৈ অহাটোও জানো এটা অৰ্থত উপনীত হোৱাই নহয়? এনে হয় নহয়ৰ দোলনাত দুৰি থাকে--- মানুহৰ জীৱনচক্ৰ; to be or not to be, that is the question.

ডেকাদেৱৰ এইলানি কবিতা দাৰ্শনিক উপলব্ধিৰে ভৰপূৰ। আপাত দৃষ্টিত সৰল, অথচ ভিতৰি মানৱ জীৱনৰ গভীৰ মনন আৰু বোধেৰে সমৃদ্ধ। আন এটা কবিতাত কবিয়ে কৈছে---'অঠাই সাগৰৰ তলতো ঠাই আছে।' মানৱ সভ্যতাৰ উত্তৰণৰ মূলমন্ত্ৰই হ'ল এয়া---য'তেই ঘোৰ সংকটকাল, তাৰপৰাই নতুন কিছু পুৰতিৰ জন্ম। আমাৰ সন্মুখৰ সকলো দুৱাৰ ৰুদ্ধ বুলি জানিও আমি তাতে জীৱনৰ ৰথখন শুদ্ধ কৰি দিলে নহ'ব, যিহেতু প্ৰত্যাহ্বান যিমান কঠিন হয়, প্ৰাপ্তিও সমানেই মধুৰ হয়।

কবিতাৰ আন্তঃগাঁথনি

'কবিতাৰ সৌন্দৰ্য ব্যাখ্যাত নাই, উপলব্ধিতহে আছে।' এই কবিতাটোৱে মনত পেলাই দিলে---
বিশ্বাসে মিলয় হৰি তৰ্কে বহু দূৰ। কবিতা অনুভূতিৰ কলা। অস্ত্ৰোপচাৰ কৰি, বাদ-বিবাদ বা
বিশ্লেষণ কৰি কবিতাৰ অন্তৰ্গত বসবোধ আহৰণ কৰিব নোৱাৰি। সমগ্ৰ জীৱন কবিতা মন্থন
কৰি জীৱনৰ গভীৰ উপলব্ধিৰ পৰা কবিয়ে এই সত্য প্ৰতিপন্ন কৰিছে।

'মৰণ- চিন্তাই জীৱন-তৃষ্ণা বঢ়ায়।'--- প্ৰাণী মাত্ৰেই মৰণশীল। মৃত্যু সম্পৰ্কীয় জিজ্ঞাসা আছে
বাবেই জীৱনৰ আকৃতি আছে, জীৱনৰ নন্দনতত্ত্বৰ প্ৰতি গভীৰ মমতা আছে। জীৱনৰ
ৰহস্যময়তা, অনিশ্চয়তা আৰু মৰুভূত প্ৰাণৰ আকুলতা--- এই সকলো লগলাগিয়েই জগতৰ
সমস্ত পোহৰ-বন্দনা।

ডেকা দেৱৰ কবিতা পঢ়া মাত্ৰে জীৱনবোধৰ দুৰ্লভ খনি আৱিষ্কাৰ কৰা। এইলানি কবিতাৰ
মাজতো জীৱন-সত্যৰ দাৰ্শনিক উপলব্ধি মৰ্মে মৰ্মে অনুভৱ কৰা যায়।

অন্য তিনিটা অন্তৰস্পৰ্শী কবিতা--

'সময়ৰ কোনো জোখ নাই, সময় গতিৰ এটি ধাৰণাহে।'

'যি সময় পাৰ হৈ গ'ল সি অতীত, যি সময় নাপাওঁগৈ সি ভৱিষ্যৎ।'

'অন্তৰ বাহিৰ একেটি সত্তাৰ বিভাজন।'

সময় এক বিমূৰ্ত ধাৰণা। সময় যেন গতিৰ সমাৰ্থক। আমি নহ'লেও সময়ৰ একো ক্ষতি নহ'ব,
কিন্তু সময়হীন মানৱ সভ্যতা স্বপ্নৰো অগোচৰ।

পৃথিৱীৰ প্ৰতিটো অতীতৰ এসময়ত একোটা বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যত আছিল, কিন্তু
সকলো ভৱিষ্যতৰ স্বপ্ন ই একোটা বৰ্তমান বা অতীত নাপাবও পাৰে।

সৌৰভ কুমাৰ চলিহাৰ 'বীণা কুটীৰ', 'এহাত ডাবা' আদি গল্প-পাঠৰ পাছত ওপজা বিমল
অনুভূতিৰ দৰেই হৰেকৃষ্ণ ডেকা দেৱৰ কবিতা পঢ়িও অনিৰ্বচনীয় উপলব্ধিয়ে মনোজগতত
থিতাপি লয়। এনে দ উপলব্ধিৰ বাবেই তেখেতৰ কবিতা সতেজ, মননখচিত আৰু নতুন নতুন
পাঠ-আহৰণৰ আকৰ।

ফোনঃ 9854848359

আমাৰ প্ৰশ্ন-কবিৰ উত্তৰ

মই কবিতা কিয় লিখোঁ -

কিবা পোৱাৰ আশাত মই কবিতা নিলিখোঁ। কবিতাই নোখোৱাই বুলি জানিও কবিতা লিখোঁ। বহুতেই মোক বুজায় কবিতাৰ পাছত দৌৰি লাভ নাই, বৰঞ্চ সময় নষ্ট-ধন নষ্ট। তথাপি মই কবিতা লিখোঁ আৰু কবিতাৰ অনুষ্ঠানবোৰলৈ দৌৰি দিও। আচলতে মই কবিতাৰ পৰা দূৰত থাকিব নোৱাৰোঁ। যেতিয়াই মই কবিতা লিখিব নোৱাৰোঁ তেতিয়াই বলিয়া হৈ পৰোঁ, একো কামতেই মন বহাব নোৱাৰোঁ; শান্তি নাপাও; অলপতে খং উঠে!

মোৰ প্ৰথম কাব্য পুথি 'বোধিদ্ৰুম' আৰু দ্বিতীয় কাব্য পুথি 'তাৰপাছত উল্লেখ কৰিছোঁ- মই তিনিটা কৰ্মৰ প্ৰতি আসক্ত হৈ পৰিছোঁ (এক) কবিতা লিখি (দুই) কবিতা পঢ়ি (তিনি) কবিতা শুনি। ইয়াৰ মাজতে দ্বিতীয় হৰি হিচাপে সুবিধা পালেই ফুটবল খেলোঁ এতিয়াও।

সৰুৰেপৰাই খেলাৰ লগতে সাহিত্যৰ প্ৰতিও ৰাপ এটা আছিল, বিশেষকৈ কবিতাৰ প্ৰতি। সেয়ে মই হাইস্কুল আৰু কলেজৰ দিনবোৰত কাকো নেদেখুৱাকৈ গোপনে গোপনে কবিতা লিখিছিলোঁ, কেৱল আত্মসন্তুষ্টিৰ বাবেই। ভাৱোঁ যেতিয়ালৈকে আমনি নালাগে তেতিয়ালৈকে কবিতা লিখিয়েই থাকিম। কবিতা লিখিলেয়ে সকলো দুখ ভাগৰ পাহৰি থাকিব পাৰি। হীৰুদায়েও কৈছিল" কবিতা পঢ়িলে নুগুচে ভোক, নুগুচে পিয়াহ, তথাপি কবিতাৰ কি এক দিগ্বীজয়ী সাহ, বিশ্বৰ বাহক ৰূপেই কঢ়িয়াই জীৱনৰ ইন্স্পিত প্ৰবাহ"।

অৱশ্যে মই প্ৰকাশ কৰিব লগীয়া কবিতা এটা কেৱল নিজৰ সন্তুষ্টিৰ বাবেই নহয় পাঠকৰ সন্তুষ্টিৰ বাবেও লিখোঁ। ভাৱোঁ পঢ়োৱৈৰ মনস্তত্ত্বক চুই যাব পৰা কবিতাতেই লুকাই থাকে কবিজনৰ সাৰ্থকতা।

এতিয়া আহোঁ কবিতা চৰ্চাই কবি আৰু পাঠকক কিদৰে প্ৰভাৱিত কৰে-

কবিতা চৰ্চাই কবি এজনক অধিক পূৰ্ণ কৰি তুলে। কবিতা যিমানেই চৰ্চা কৰা হয় সিমানেই কবিতাৰ নতুন নতুন দিশ উন্মোচিত হয়। আৰু ইয়াৰ স্বাদ পঢ়োৱৈসকলে পাবলৈ সক্ষম হয়। এটা কবিতা সম্পূৰ্ণ হৈ উঠিবলৈ কেতিয়াবা এজন কবিক দেৰ-দুই বছৰ প্ৰয়োজন হ'ব পাৰে। যদিও আমি খ্যাতিসম্পন্ন কবি নহও তথাপি ব্যক্তিগত অভিজ্ঞতাৰ পৰা কও আমি এটা কবিতাকে চল্লিশ পঞ্চাশ বৰলৈকে লিখি পাইছোঁ।

পাৱলো নেৰুদাই কৈছিল" যি কবিয়ে বাস্তৱ অস্বীকাৰ কৰে তেওঁ মৃত; আকৌ যি কবিয়ে কেৱল বাস্তৱকেই স্বীকাৰ কৰি কবিতা লেখে তেওঁ মৃত। এইটো খুবেই দুখৰ বিষয় যে বিচাৰ বুদ্ধিহীন কবিক একমাত্ৰ তেঁও নিজে আৰু তেঁওৰ প্ৰেমিকাৰ বাহিৰে কোনেও নুবুজে। আকৌ প্ৰথৰ বিচাৰ সম্পন্ন কবিসকলক একমাত্ৰ গাধৰ বাহিৰে কোনেও নুবুজে"। হয়, কবিতা কেতিয়াও বৰ বেছি দুৰ্বোধ্য হ'ব নালাগে। বৰ্তমান কবিতাৰ প্ৰতি পঢ়োৱৈৰ অনীহা ইও এটা কাৰণ হ'ব পাৰে। বৰ্তমানৰ কবিতাৰ ধাৰাটোলৈ চাই ভাৱ হয় ব্যক্তিগত বিষয় বাসনা, প্ৰেম-পিৰিতি ইত্যাদিক কবিতাৰ বিষয় বস্তু হিচাপে লৈ লিখা কবিতাৰ দিন উকলিল। সেয়ে আমিও বৰ্তমান সময়ত সমাজত ঘটি থকা ঘটনা প্ৰবাহ, মূলবোধৰ অৱক্ষয়, ক্ষয় প্ৰাপ্ত প্ৰাকৃতিক পৰিবেশ, শোষণ-নিষ্পেষণ ইত্যাদিক কবিতাৰ বিষয় হিচাপে লৈ কবিতা লিখিবলৈ চেষ্টা কৰিছোঁ; চৰ্চা অব্যাহতৰাখিছোঁ।

আমাৰ প্ৰশ্ন-কবিৰ উত্তৰ

কবিতাৰ এক ঐশ্বৰিক শক্তি আছে, যিটো চৰ্চাৰ অবিহনে বিচাৰি পোৱাটো সম্ভৱপৰ নহয়। নহ'লে নো কবিতাই পৃথিৱীজুৰি চৰ্চা লাভ কৰেনে! এখন ৰাষ্ট্ৰ কঁপাই দিব পাৰেনে! সকলোৱে জানে ৰাষ্ট্ৰদ্রোহৰ অপৰাধত হিটলাৰে কবিসকলক অত্যাচাৰ কৰিছিল-হত্যা কৰিছিল! আজি গাজাত কবিসকল বোলে নিৰ্বাসিত! বিশ্বত এনে বহু উদাহৰণ আছে য'ত কবিসকল কোনো ৰাষ্ট্ৰৰ মূৰ কামোৰণি হৈ আহিছে। আমি জানো বিষ্ণুপ্ৰসাদ ৰাভাৰ কবিতাইও এদিন বগা চাহাবৰ টোপনি সৰিছিল।

গতিকে আমি ক'ব পাৰোঁ-চৰ্চাৰ অবিহনে কেতিয়াও এটা কবিতা জনগনৰ অস্ত্ৰ হ'ব নোৱাৰে। চৰ্চাৰ অবিহনে এটা কবিতাই কেতিয়াও পূৰ্ণতা পাব নোৱাৰে।

হেমচন্দ্ৰ কছাৰী

Interview With A.J. Thomas,
Former Editor, Indian Literature

The *Assam Muse Poetry Journal* had the privilege of interviewing **A. J. Thomas** who is a distinguished Indian English poet, fiction writer, translator, and editor with a prolific career spanning multiple genres. He translates poetry, fiction, drama, and non-fiction prose from Malayalam to English, with over 20 titles to his credit. Holding M. Phil and Ph.D. degrees in English Literature (Translation Studies) from the School of Letters, Mahatma Gandhi University, Kottayam, A.J. Thomas has been an integral part of *Indian Literature*, India's national literary journal, for over 20 years, serving as Assistant Editor, Editor, and Guest Editor. His academic and professional tenure includes teaching English at Benghazi University, Ajdabiya Branch, Libya (2008-2014), and a stint as Senior Consultant at Indira Gandhi National Open University, New Delhi.

His notable works encompass *Germination* (Poetry, 1989), *Aagaami Pal Ka Nirman* (Poetry in Hindi translation, 2010). His poetry is featured in more than ten national and featuring in international anthologies. His translations are: *Bhaskara Pattelar and Other Stories* (Manas, 1993), *Reflections of a Hen in Her Last Hour and Other Stories* (Penguin India), *Keshavan's Lamentations* (translation of M. Mukundan's *Keshavante Vilaapangal*), ONV Kurup's verse-novel *Ujjayini*, *This Ancient Lyre* (translated and edited poetry collection of ONV Kurup), *Like a Psalm* (translation of Perumpadavam Sreedharan's *Oru Sankeertanam Pole*), and several others.

A.J. Thomas is a recipient of the Katha Award, AKMG Prize (which enabled him to tour USA, UK and Europe in 1997), and Vodafone Crossword Award (2007) for *Keshavan's Lamentations*, (his translation of M Mukundan's novel, *Keshavante Vilaapangal*).

His latest work, *The Greatest Malayalam Stories Ever Told* (2023), in which he selected, compiled and translated 50 modern Malayalam classic stories, with a long Introductory Study, remains on the best-seller list for more than two years now. It won two national-level awards: the V Abdulla Memorial Translation Award, in May 2025, and the First UNESCO Heritage Literature City Award of Kozhikode Corporation for Translation from Malayalam to Other Languages, in August 1925. It was also shortlisted for the Crossword Award 2024, on account of its topping the sales charts. *100 Indian Stories*, which he edited for Aleph

Book Company came out in February 2025, won the Best Book Award in Short Stories Categories, in the Pen and Paper Awards, 2026, and is, again, on the top-selling list and is No.1 on the shortlist of Publishing Next's Award recently. His translation of N Mohanan's novel *Orikkal*, which sold several lakh copies in the original, has come out from HarperCollins Publishers India, under the title, *Once*, in April 2025 and is on the shortlist of Kala Literary Awards. His *New Wave of Malayalam Short Story Writers*, the companion volume to *The Greatest Malayalam Stories Ever Told*, has been in the 1st Shortlist of English PEN International's programme, Pen Presents, in November 2025.

As Senior Fellow, Department of Culture, Govt. of India, and Honorary Fellow, Department of Culture, Government of South Korea, he has been invited as Guest Speaker to writers' conferences in South Korea, Australia, Hong Kong, Thailand, and Nepal, including the International Writing Program at Writers' Centre, Bethesda, Maryland.

Guna Maran: Warm greetings on behalf of *Assam Muse Poetry Journal*! Sir, we'd be honored to hear about your literary journey – how did your passion for writing unfold, and who were your major influences?

A.J. Thomas: Thank you, Guna Maran, for inviting me to talk to you.

I was born and brought up in a mountain hamlet east of Kottayam, and north of Mount Illikkan, in the Meenachil Taluk of Kottayam district. The nearest towns are Thodupuzha to the north Erattupetta and Kanjirappally to the west, and Pala to north-west. From my early childhood, I lived practically one with nature, among the wildflowers, jungles around our home, and in the company of the vegetable-shrubs in the nearby patch where my mother planted them; and as they grew up, she conversed with them as if with her own children. She was barely literate, but she was a poet of nature who influenced me deeply. Even now when I read and write poetry, I remember her radiant face.

Then, growing up, there were our Malayalam teachers who instilled a love for poetry in me. I wrote poems for my school's handwritten journal. Later in my Pre-Degree classes in the Junior College, at Aruvithura, Erattupetta, an English teacher inculcated the love of poetry through his impassioned lectures about the poetry of Keats, Shelley and Byron.

A couple of years later, while living in Bandel on the Hooghly, upriver from Kolkata, and near to Chinsura, I began writing poetry in English, as I was far away from my own language, and the only language I began to dream in, was English. The vast expanse of the river seen from our dormitory windows, and a sense of history around the ruins of the Emperor Shah Jehan's Imambara that loomed near the Kalyani Bridge across the Hooghly, and the early morning guttural singing exercises in aarohana and avarohana, that rose from the river,

believed to be that of Pankaj Mullick, and the songs of the boatmen who sailed up and down the river, put me in a kind of fantasy land, and poetry flowed ceaselessly in my mind. But I wrote down very little.

Then, a couple of years later, when I was living in the Bishop's House, in Mananthavady, Wayanad, as the bishop's Secretary, I began writing poetry in English, again. The bishop, Dr Jacob Thoomkuzhy, had freshly returned from Fordham University, New York, after completing his master's in English literature, and he had brought his entire literature library and set it up in the Bishop's House. I was fortunately the sole beneficiary of this bounty of books.

After three years, I got inducted into one of the State Government's companies through the Public Service Commission; I joined duty on 10 September 1976, in the office of Aranyanivas, Thekkady, in the Periyar Tiger Reserve; it was a wildlife resort hotel owned by the Kerala Tourism Development Corporation. Here, I met visiting writers like Sir Angus Wilson, Dominique Lapierre, Prithvi Nandy, Salman Rushdie, and scores of others, young and old, from all over the world. There were also prominent Malayalam poets, fiction-writers, filmmakers, actors, theatre personalities and others visiting; there were also such writers, filmmakers, actors and artists from Tamil, Telugu, Hindi, Bengali etc, and also visiting artists from all over the world. Among them were serious poets too, from England, USA and Europe, as well as from Japan, and other Southeast Asian countries. Interacting with them, I got assured of my own vocation as an artist and of my distinct poetic voice and went on writing.

In 1989, I came out with my first and only collection so far, titled *Germination*. Since then, I have written hundreds of poems, published most of them in national and international anthologies, websites etc. While working as Editor of *Indian Literature*, the 200 plus page English journal of Sahitya Akademi for nearly two decades, I have had the honour of bringing out the collections of several poets, but my own second collection is lagging! Soon I will come out with a 'New and Collected Poems.'

Guna Maran: Sir, with over two decades of experience as an editor of *Indian Literature*, what insights have you gained about the evolving landscape of Indian literature, and how have your perspectives shaped the journal's editorial direction?

A.J. Thomas: As you know, *Indian Literature* publishes translations of poetry, short fiction, drama, critical writing, life-writing, travelogues etc., from the 24 national languages, minority languages, tribal languages etc, and in original English, interviews, travelogues, literary criticism, life-writing, book reviews etc. Reading and assessing their merit and selecting material from them for publication was a long-standing educational process for myself, on the side, as it were. It gave me insights into the uniqueness, peculiarities, and traditions of different literatures from all parts of the country. It was a truly 'unity in diversity' kind of experience. I literally witnessed, 'One India' emerging from

its myriad cultural, literary and aesthetic traditions. This is the sense that every editor of *IL*, before and after me, would have gained through their interface with this unique journal.

During my time as editor, I naturally followed the policies that my immediate predecessors—like K Satchidanandan, H S Shivaprakash and Nirmal Kanti Bhattacharjee—pursued. Beginning with Professor K Satchidanandan, who broke the monolithic, grand narrative-style representation of mainstream Indian literatures, and gave representation to marginalized voices—like Dalits, Women, different tribals and so on, then later with Professor H. S. Shivaprakash who introduced long-forgotten texts like that of Bhikari Thakur's Bhojpuri classic play *Gabar Ghichor*, and published special issues with marginalized literatures like Bhojpuri, Garhwali etc, and gave prominent representation to dramatic literature, especially from the northeast, followed by Sri Nirmal Kanti Bhattacharjee, who took special care to give voices to the marginalized communities of the northeast, and getting a set of efficient translators and commentators, my task was almost cut out.

From 2007 when I took over as editor, till I went on two years' leave to Libya in October 2008, to teach in a Government University there, I had organized a National Literary Translation Competition involving all languages, and distributed prizes to all the winners, and published the prizewinning pieces in *IL*, in connection with the Golden Jubilee of Indian Literature in 2007. Then I introduced a column, titled "Masters" to represent the living and recently deceased masters of the various literatures of India. I also introduced another column "Young life", to introduce the poetry, short story, travelogue etc written by teenage writers, between the ages of twelve and nineteen. Continuing this column when I returned from Libya in 2011 during the Libyan Revolution and took up my first stint as Guest Editor, I had published several more. I had published the first special issue of writings by differently gendered writers, in 2012, when I later went on editing the journal through email from Libya till early 2013. During this time, I introduced international topics and themes sporadically.

Back in India in 2014 December when the ISIS began to overrun Libya, I stayed back silently recuperating, until July 2016, when I took over as Guest Editor for the second time. I then resumed all my previous columns including "Young life"(which, when I finished in November 2020 following Covid, had produced a few writers who established themselves later in life).

The significant contribution I made during this time is my beginning of the series of special issues on "21st Century Poetry," from Indian literatures. I was able to carry such special issues, from Assamese, Bengali, English, Gujarati, Marathi, Telugu, Malayalam, Hindi and Odia. Special issues were ready from Manipuri and Indian Nepali when I discontinued service in 2020 November. I had also commissioned special issues from Tamil, Kannada, and Urdu as well.

Another innovation I introduced was getting all the back-issues of IL from 1957 uploaded in digitized form on the international scholastic website *Jstor.com*. My successors kept it up and now even the latest issues of IL are available for scholars online.

Guna Maran: Having translated a wide range of works from Malayalam to English, including poetry, fiction, and drama, what have been some of the most significant challenges and rewards of bridging these two linguistic and cultural worlds?

A.J. Thomas: Translating poetry, fiction and drama, and occasionally non-fiction prose over the last four decades, I have done my bit in taking Malayalam to other Indian languages and cultures, and more importantly, to the outside world. Translating the Jnanpith award-winning poet ONV Kurup, the internationally well-known fiction writers like Paul Zacharia, M Mukundan, N Mohanan, Perumpadavam Sreedharan and many others, poets from different phases of 20th century and of the present one, I have tried to mark a broad representation. My latest short stories, *The Greatest Malayalam Stories Ever Told*, contains 50 stories which are modern classics, and the book is still on the bestsellers list.

The challenges I faced are mainly linguistic and cultural problems, as Malayalam and English belong to different language families. The other challenges are mainly logistical. Demands of market are mainly around fiction, and those are met by the interest shown by trade publishers. It's fiction translation that garners all big money prizes and awards. There is hardly any for poetry, drama or non-fiction translation. And so, poetry translation is at best either a wholly aesthetic operation, or driven by vanity, at worst. Translation with a sense of mission is practiced by NGO-based or voluntary organizations on a non-profit basis in the case of literature by marginalized groups like Dalits, tribals etc.

The satisfaction that you are taking the best from your literature to the wide world is the utmost reward. Then, of course, awards and accolades that come your way. Also, a word of appreciation- directly or on social media, gives you a feeling that all the trouble was worthwhile.

Guna Maran: What, in your opinion, distinguishes a translation that truly captures the essence of the original work, and what qualities make it resonate with readers in a new language?

A.J. Thomas: A translation that effectively captures the magic of the original work, does not read like a translation. You must have heard about Gabriel Garcia Marquez describing Gregory Rabassa's English translation being better than the original. Obviously, the translation should be free of literalness, or too much liberty by the translator so as to be a cause to miss out on the voice and

tone of the original. The translator should effectively re-compose the original work in the receiving language.

Guna Maran: In a world torn apart by conflict, how can poetry serve as a powerful tool for promoting peace, bridging divides, and fostering understanding among diverse voices and perspectives?

A.J. Thomas: I do not believe that poetry can achieve such impossible tasks. Poetry can voice protest and resistance in the most poignant, defiant, threatening voice, or as a dire warning. But it will only invite death and devastation for the poet and his/her dear ones, in countries where liberal democracy doesn't exist. And the number of such countries with a credible liberal democracy still in operation has come down to a few, as to be counted on one's fingers. At a time when Stalin sent Osip Mandelstam to his death, there weren't many countries of that ilk. Or, when Generalissimo Franco had Federico Garcia Lorca murdered and his body destroyed, no one knew about it. Both incidents came to the attention of the world much, much later, and were considered highly exceptional. Today there are hundreds or even thousands of Mandelstams and Lorcas around the world under repressive regimes. There are thousands of poets staying silent in an ultimate act of self-censorship.

Therefore, celebrating the traditional role of the poet as prophet or legislators of the world doesn't fit the conditions we find ourselves in, in the present times. For fostering peace, bridging divides and promoting understanding and reconciliation in a world torn apart by strife, poetry has to come out of poets' hearts, with honesty, sincerity and a profound understanding of the human condition, weaving magic through words and eschewing any temptation to be platitudinous. It cannot be merely a matter of intellect and cold logic.

Guna Maran: Having visited Assam and experienced its vibrant cultural tapestry, what are your thoughts on the state's distinctive literary heritage and the voices that shape its narrative?

A J Thomas: My impressions of Assam are very deeply stamped in my heart because of its resemblance to my own state Kerala and its people in many ways.

Its rivers, waterbodies, mountains and hills, paddy fields in the valleys in between. The only visible difference is that in Kerala, tea gardens are in the High Ranges, whereas, in Assam, they are found also in plains, like in Dibrugarh.

The people of both states are simple; rice, fish and meat eating generally; highly intelligent, imaginative and creative. Laziness and dreaminess abound as collateral.

The abundant rain we get, our bountiful rivers --all these are common. But we miss your Brahmaputra -- the great father river, its grandeur. We have our Bharathappuzha, the legendary Periyar, Pampa, and others, but they are no match for the Red River.

Since the 1970s, Keralites' simplicity got an add-on sophistication through the millions who migrated abroad, mainly in the Persian Gulf countries and the Arabian lands, and also in UK, Europe, Australia, Canada, New Zealand, etc., seeking better means of livelihood, and raising the living standards of their loved ones at home.

Assam is experiencing waves of migrations, to work destinations including within India, and to Kerala as well. In the 1940s to 1960s, there used to be a steady stream of Keralites, usually skilled ones like masons, carpenters and their helpers, and labourers meant for heavy and hard work like road, rail, tunnel constructions. Our great poet Vyloppilli Sreedhara Menon wrote a poem 'Assam Panikkaar' in the 1950s, describing the great efforts these labourers made in Assam. Now, there are many workers from Assam in Kerala, engaging in every sphere of human activity, boosting the productivity of the state.

Dwelling on the literary heritage of Assam I experienced, both during my visits to the state (for literary festivals like the Brahmaputra Literature Festival in 2016 and 2017{ I think), the Dibrugarh University International Literature Festival(2024 & 2025), and Kokrajhar Literature Festival(2025) and as jury member for their literary prize,} and as Editor of *Indian literature*, I realise that I have formed an exceptional awareness.

There are similarities between the process of the development of the literatures of Malayalam and Assamese. Whereas Assamese grew into distinctive prominence through the works of the saint-poets Sankardev and his disciple Madhavdev in the 15th-16th centuries, Tunchat Ezhuttacchan who was an Advait bhakti poet, developed the Malayalam language and literature through his works like *Adhyatma Ramayanam Kilippaattu*, *Mahabharatam Kilippaattu*, and several other works, in the 16th-17th centuries.

In the modern era, Malayalam's song-poetry tradition were further developed through Christian missionaries, followed by serious development of prose literature, notably through Bible translation and catechism, beginning with the 18th century through the 19th century; Assamese too has a similar period in early 19th century. In the latter half of the 19th century, Kerala Varma Valiya Koil Thampuran led a 'Malayalam' language pride movement which brought to prominence several Mahakavis and prose writers, covering the early 20th century. You have a parallel, Hemachandra era corresponding to this timeline. 81

Malayalam literature witnessed the development of the Renaissance-Romantic movement from the late 1890s to about 1950, beginning with poets like VC Balakrishna Panikkar, K C Kesava Pillai, Kattakkayam Cherian Mappila, N Kumaran Asan, Ulloor S Parameswara Iyer, Vallathol Narayana Menon, Edappally Raghavan Pillai, Changampuzha Krishna Pillai, Nalapat Balamaniyyamma, and others, and a younger lineup who drew inspiration from them like P Bhaskaran, ONV Kurup, Vayalar Ramavarma, Sugathakumari and a few others, reaching up to the early 1960s. This was followed up by modernists like Ayyappanikkar, K Satchidanandan, Kadammanitta Ramakrishnan, Aattoor Ravivarma, K G Sankara Pillai, Balachandran Chullikkad, Vijayalakshmi, Savithri Rajeevan and the younger generations of after-modernists, and the succeeding generations.

The similarities continue in the post-Emergency poetry and short fiction of Malayalam from the late 1970s to the beginning of the 1990s, and the post Assam Agitation and the Assam Accord Era, since the mid 1980s' Assamese poetry and short fiction. In both the literatures this phase coincides with the after-modern exuberance in expression, shaking free from the abstractions of modernism, and facing life's real experiences and representing them in myriad ways. The only difference between the two literatures will be the terror-related literature of Assam having some actual factual basis, whereas, in Kerala, it is more imagination rather than actual incidents.

Fiction writers like Lalitambika Antharjanam, Thakazhi Sivasankara Pillai, Vaikom Muhammad Basheer, P Kesava Dev, Ponkunnam Varkey and others of the Progressive Era, through S K Pottekkatt, Uroob, K Saraswati Amma, Madhavikkutty(Kamala Das), M T Vasudevan Nair, T Padmanabhan, O V Vijayan, Rajalakshmi, and the whole generations of modernists like Kakkanadan, Paul Zacharia, Sethu, Punatthil Kunhabdulla, Sethu, Anand, Sara Joseph, N S Madhavan, Methil Radhakrishnan, and after-modernists who followed, like K P Ramanunni and the next two-three succeeding generations.

You have a kind of similar period from the time of (just making hop-step-and jump from one to one) Lakshminath Bezbaroa... Jyoti Prasad Agarwala, Birinchi Kumar Barua, Hem Barua... Syed Abdul Malik, Mamoni Raisom Goswami, Bhabendra Nath Saikia, Birendra Kumar Bhattacharyya, Saurabh Kumar Chaliha, poets like Navakanta Barua, Neelamani Phookan, Nirmalaprabha Bordoloi, Anupama Basumatary and others (almost all of whose works I have published in *IL* or in the anthology *The Best of Indian Literature*, or the recent *100 Indian Stories*.

I have published in Indian Literature, the succeeding generations of fiction writers and poets from Assamese, in various issues of *Indian Literature* and focused special issues.

The poets and fiction writers of Assam have a lot of things in common with their counterparts in Kerala. Their common love for the bountiful natural beauty of both their respective states, their preoccupation with the conversation of nature, upholding of human dignity, resisting hegemonies of different kinds, are all common to both of us.

Our poets like Anvar Ali, Anita Thampi and a lot more of their generation are friends with poets like Jiban Narah, Nilim Kumar; and with our beloved, the late Anubhav Tulasi (with whom I too shared a connection of the heart. He used to visit Thiruvananthapuram regularly each year to attend the International Film Festival of Kerala over the last several years, till the very end, but I was never able to be present in the state on any of those occasions. I arranged with my poet-friends to meet with him and take him around, though.) I also have deep bonds with Jiban Narah, Kamal Saikia, Rajeev Barua, Krishna Dulal Barua, Bijoy Sankar Barman, Neelim Kumar, and are friends with Sameer Tanti, Kamal Kumar Tanti, Lutfu Hanum Salima Begum, Neelima Thakuria Haq, Kavita Karmakar and a lot many others whose names do not rise readily to memory, but have published all of them in *IL*.

There are those who write in English like Dhrub Hazarika and Prakalpa Ranjan Bhagabati among my friends; also Neelakshi Borgohain, Aruni Kashyap and Nipam Saikia.

Then of course there are seniors whom I dare not call friends, but admire from a distance, like Harekrishna Dekha, Kuladhar Saikia, Pradeep Acharya, Anupama Basumatary and others. I also fondly remember great names like Mamoni Raisom Goswami who had great affection for me(she used to drop in at *IL* office from her busy teaching schedule in Delhi University, from time to time, just to visit me, just to introduce new writers from Assam); also, Bhupen Hazarika who knew me from the time he was Chairman of Sangeet Natak Akademi; Navkant Barua, Nirmalaprabha Bordoloi, and Neelamani Phookan had interacted with me multiple times in my early days in Sahitya Akademi. In all, Assam, its people and its writers have been an integral part of my life. I have published all of their works.

Guna Maran: What guidance would you offer to aspiring writers looking to make their mark in the literary world, and how can they cultivate their unique voice?

A J Thomas: What I would like to share with young writers is very simple: from the moment you become aware that you are creating something new, believe in what you are doing 100per cent. Let that be your religion. Let that be your spirituality. Let that be your point of meditation. I do not mean you should not work to earn your livelihood. Of course, you have to do something like that in this day and age. But that is merely for your material being. You can have your life there too; but don't confuse your professional career with your artistic self and existence. You are not a great poet by virtue of your professional achievements or status. If it was so, there would have been hundreds or thousands of Harekrishna Dekhas, Kuladhar Saikias and Druba Hazarikas. They excel as writers despite their professional lives.

A word for the attention of poets. You have to take special care that you remain poets 24x7, even if you write down poems only once in a while. There cannot be part-time poets.

In the age of AI, you must be aware that it is just another tool; what you choose should become your creation. It is the only ethical way to remain a writer in these times. AI doesn't have a mind of its own, so far. In a recent seminar, a professor of IIT, Madras, said attempts were being made by scientists towards creating something like 'the mind' , which is still hovering in the horizon. But that is not here, yet. Present to the world only what you think is patently yours.

Guna Maran: What new projects are you currently working on? Could you please share any insights into your upcoming endeavors?

A J Thomas: I am working on another anthology of Malayalam short stories tentatively titled THE NEW WAVE OF MALAYALAM SHORT STORY WRITERS, with the stories of 58 writers who continue the stream of Malayalam after-modernism, and those who are in the Gen X, Gen Y or millennials, Gen Z and Gen Alpha. The next task is putting together my poems in a 'New and Selected' collection. Then, translations, again: there are a couple of re-editions in the offing, short story collections of two masters, and then a series of about ten short novels ...

Guna Maran: We extend our sincere appreciation to you, Sir, for generously sparing your valuable time to share your profound experiences and enlightening perspectives on literature. We sincerely wish you enduring good-health, peace, and fulfillment in all your pursuits.

বিশিষ্ট কবি, সাহিত্যিক বিৰিঞ্চি ৰাভাৰ সৈতে এখন্তক

প্ৰশ্ন - নমস্কাৰ । আসাম মিউজ পয়েট্ৰি জৰ্নেল তৰফৰ পৰা আপোনাক আদৰণি জনাইছোঁ।

উত্তৰ - নমস্কাৰ, ধন্যবাদ ।

প্ৰশ্ন - অসমীয়া সাহিত্যত আপুনি সব্যসাচী লেখক। আপুনি একেৰাহে লিখি থাকিব পাৰে। এই ঈশ্বৰীয় প্ৰতিভাৰ আঁৰৰ ৰহস্য কি বুলি ভাবে?

উত্তৰ - আজৰি সময় পালেই যিকোনো পৰিবেশতে আমি লেখা -মেলা কৰিব পাৰোঁ। লেখ-মেলাক লৈ আমি সুখী হ'ব পৰা নাই। কাৰণ এতিয়ালৈ আমি ভাল উপন্যাস বা কবিতা লিখিব পৰা নাই।

প্ৰশ্ন - আপুনি অসমীয়া সাহিত্যৰ ভঁৰাললৈ বহু কেইখন মূল্যবান গ্ৰন্থ বৰঙণি আগবঢ়াইছে। আপুনি সুদীৰ্ঘ সময় অসমীয়া সাহিত্য জগতত নিৰলসভাৱে সাহিত্য চৰ্চা কৰি আহিছে। এই বিচিত্ৰ যাত্ৰা পথে আপোনাৰ সামগ্ৰিক সত্বাক নিৰ্মাণত কেনেদৰে সহায় কৰিছে বুলি ভাবে?

উত্তৰ - আমাৰ লেখক জীৱনৰ সামগ্ৰিক সত্তা জনগোষ্ঠীয় চিন্তা -চেতনাত কেন্দ্ৰীয়ভূত হৈ পৰা যেন ধাৰণা হৈছে। কাৰণ "খাখলামদেগু", "মানচেলংকা,"

"যাচেংগাৰো", "দেওবাঁহ", "চানাবাম গাৰোৰ হানাঘোঁৰা", "পখী সৱ উৰয় যেন পখা অনুসাৰে", আদি আমাৰ উপন্যাস সমূহত ৰাভা, বড়ো আৰু গাৰো জনগোষ্ঠীৰ

সমাজ, সংস্কৃতি, ঐতিহ্য, ধৰ্ম আদি বিস্তাৰিত হোৱা বুলি আমি ভাবোঁ। আনহাতে "বইনী তোৰ কাঁথিত বহি বাজালুং মাটিৰ বাঁহী", "গুণ্ডবেলা", "নালিগুংপ্লে", "গংপ্লে", "কেনেবা আছে নিলাগৰে ৰূপীলা সখী" আদি আমাৰ কাব্য সংকলন সমূহত বিশেষকৈ ৰাভাসকলৰ সমাজ, সংস্কৃতি, ঐতিহ্য আদি উকমুকাই উঠা বুলি ক'ব পাৰি। আনহাতে আমাৰ গীত সমূহতো সেই একে কথাই খাটে।

প্ৰশ্ন - আপোনাৰ কবিতা বিশেষভাৱে সুকীয়া আৰু অসমৰ জনগোষ্ঠীয় ভাষা তথা কথন-শৈলীৰে পৰিপূৰ্ণ। কবিতাক সমাজমুখী তথা জনপ্ৰিয় কৰি তোলাৰ ইয়াে এক সফলতা। নবীন কবিসকলে এই সফলতা লাভ কৰিবলৈ হ'লে কি কৰিব লাগিব। আপোনাৰ মতামত কি?

উত্তৰ - আমাৰ এই ক্ষেত্ৰত ক'ব লগা নাই। কাৰণ আমাৰ দৰে কবিতা ইতিমধ্যে বহুতে লেখা-মেলা আৰম্ভ কৰিছে।

প্রশ্ন - এজন কবিয়ে নিজৰ সফলতা আৰু বিফলতা কেনেকৈ নিৰ্ণয় কৰে? এজন কবি হিচাপে আপুনি নিজকে কেনেকৈ নিৰ্ণয় কৰিব?

উত্তৰ - আমাৰ মতে দৃষ্টিত যিসকল কবিয়ে সামগ্ৰিক দৃষ্টিত উৎকৃষ্টমানৰ কবিতা লিখিছে সেইসকল সফল কবি আৰু বাকীসকল বিফল কবি। আমি সফল নে বিফল সেয়া পাঠকে নিৰূপন কৰিব।

প্রশ্ন - আপোনাৰ দৃষ্টিত কবিতাৰ সংজ্ঞা কি?

উত্তৰ - কবিতাৰ কোনো নিদিষ্ট সংজ্ঞা নাই। সকলো সংজ্ঞাই আপেক্ষিক, চূড়ান্ত নহয়। আমাৰ মতে কবিতা হ'ল- হৃদয়ৰ সমৃদ্ধ, গতিশীল আৰু বৰ্ণিল অনুভৱ। সুসংহত বাক্য গাঁঠনি আৰু গঠনমূলক কল্পনাই কবিতাক পূৰ্ণাংগ শৰীৰ দান কৰে।

প্রশ্ন - আপোনাৰ মতে কবিতা নিৰ্মাণ হয় নে জন্ম হয়?

উত্তৰ - কবিতা নিৰ্মাণো হয় জন্মোও হয়।

প্রশ্ন - আপোনাৰ ভৱিষ্যত পৰিকল্পনা কি জানিব পাৰোঁনে

উত্তৰ - ভৱিষ্যতে আৰু কেইখন উপন্যাস লিখাৰ পৰিকল্পনা আছে।

প্রশ্ন - শেষত আপোনালৈ অশেষ ধন্যবাদ জনাইছো। আপোনাৰ ব্যস্ততাৰ মাজতো আসাম মিউজ পয়েট্ৰি জৰ্নেলক সময় দিয়া বাবে আমি সঁচাকৈয়ে উৎসাহিত হৈছোঁ। ধন্যবাদ।

উত্তৰ - ধন্যবাদ।

মৰাণ সাহিত্য সভাৰ সন্মানীয় সভাপতি শ্ৰীযুত ববীন মৰাণৰ লগত চমু
কথোপকথন

প্ৰশ্ন : নমস্কাৰ। 'আসাম মিউজ পয়েট্ৰী জাৰ্ণেল'ৰ তৰফৰ পৰা আপোনাক আন্তৰিক স্বাগতম জনাইছো।

উত্তৰ: ধন্যবাদ থাকিল।

প্ৰশ্ন: অসমত বসবাস কৰা সকলো জাতি-জনগোষ্ঠীৰ মাজত সাহিত্যৰ জৰিয়তে ঐক্য, সম্প্ৰতি, সমন্বয় আৰু ভ্ৰাতৃত্ববোধৰ এনাজৰী সুদৃঢ় কৰাৰ আন্তৰিক প্ৰচেষ্টা আৰু লক্ষ্যৰে 'আসাম মিউজ পয়েট্ৰী জাৰ্ণেল' নামৰ এখন বহুভাষিক ত্ৰৈমাসিক কবিতালোচনী প্ৰকাশ কৰা হৈছে। এই যাত্ৰা পথত আপোনাৰ দিহা-পৰামৰ্শ আমি একান্তই কামনা কৰিছোঁ। এই ক্ষেত্ৰত আপোনাৰ মতামত জানিব পাৰোঁনে?

উত্তৰ: সাহিত্য জাতিৰ দাপোনস্বৰূপ। সাহিত্যই সাত সাগৰ- তেৰ নদী অতিক্ৰমিও ভ্ৰাতৃত্ববোধৰ এনাজৰীডাল সুদৃঢ় কৰিব পাৰে। তাৰেই অকৃত্ৰিম প্ৰচেষ্টাৰে আপোনালোকে 'আসাম মিউজ পয়েট্ৰী জাৰ্ণেল' নামৰ এখন বহুভাষিক ত্ৰৈমাসিক কাব্যলোচনী প্ৰকাশ কৰিছে। ঐক্য, সংহতি আৰু ভ্ৰাতৃত্ববোধ গঢ় দিয়াৰ এই পদক্ষেপ নিশ্চিতভাৱে প্ৰশংসনীয় আৰু আদৰ্শগীয়া।

প্ৰশ্ন : অসমীয়া সাহিত্যৰ সামগ্ৰিক উত্তৰণ আৰু বিকাশত 'মৰাণ সাহিত্য সভা'ই কিদৰে বৰঙণি আৰু সহযোগিতা আগবঢ়াই আহিছে বুলি আপুনি ব্যক্তিগতভাৱে অনুভৱ কৰে?

উত্তৰ: 'মৰাণ সাহিত্য সভা' অসমৰ আদিম ভূমিপুত্ৰ মৰাণ জনজাতিৰ একমাত্ৰ বৌদ্ধিক আৰু সাহিত্য চৰ্চাৰ মঞ্চ। এই মঞ্চই মৰাণ ভাষা-সাহিত্যৰ লগতে সামগ্ৰিকভাৱে অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যৰ উত্তৰণৰ বাবে ভিন্ন প্ৰচেষ্টা অব্যাহত ৰাখিছে। এই সাহিত্য মঞ্চখনে সময়ে সময়ে ভিন্ন অনুষ্ঠান আয়োজন কৰি জনগোষ্ঠীটোৰ ভাষা-সাহিত্যৰ চৰ্চা অব্যাহত ৰাখিছে। তদুপৰি মৰাণ সাহিত্য সভাই প্ৰতি বছৰে অসম চৰকাৰৰ উচ্চ শিক্ষা সঞ্চালকালয়ৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা 'অসম ভাষা গৌৰৱ' আঁচনিৰ পুৰ্জিৰে মৰাণ লেখকৰ বিভিন্ন স্বাদৰ গ্ৰন্থ প্ৰকাশ কৰি উলিওৱাটো উল্লেখনীয় দিশ। প্ৰকাশিত প্ৰায় ডেৰকুৰিখন গ্ৰন্থৰ ভিতৰত প্ৰবন্ধ সংকলন, গল্প সংকলন, কবিতা সংকলন, 'লিমাৰিক' সংকলন, মৰাণ ভাষাৰ কবিতা সংকলন, উপন্যাস, বিশিষ্ট ব্যক্তিৰ জীৱন ভিত্তিক গ্ৰন্থ, অভিনন্দন গ্ৰন্থ, বিভিন্ন অনুষ্ঠান উপলক্ষে প্ৰকাশিত স্মৃতি গ্ৰন্থ, পত্ৰিকা, বাৰ্তালোচনী, মৰাণ বিহুগীত, খেৰী, গৰখীয়া গীত, লোকসাহিত্য ইত্যাদি। ই নিশ্চিতভাৱে অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যৰ ভঁৰালেই টনকিয়াল কৰাত সহায় কৰিব।

প্ৰশ্ন: আপুনি মৰাণ সাহিত্য সভাৰ সভাপতি হিচাপে নতুনকৈ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰিছে। মৰাণ জনগোষ্ঠীৰ কলা-সংস্কৃতি আৰু সাহিত্য উন্নয়নৰ হকে মৰাণ সাহিত্য সভাৰ ভৱিষ্যৎ পৰিকল্পনাৰ বিষয়ে জানিব পাৰোঁনে?

উত্তৰ: এটা জগোষ্ঠীয় সাহিত্য সভাৰ সভাপতিৰ দৰে এক গধুৰ দায়িত্ব লাভ কৰাটো আমাৰ বাবে তেনেই অপ্ৰত্যাশিত। যিকি নহওক দায়িত্ব প্ৰদান কৰাৰ পাছত ব্যতিক্ৰমী কাৰ্যসূচী ৰূপায়ণেৰে সাহিত্য মঞ্চখনক গতি দিয়াৰ বাবে ভিন্ন পৰিকল্পনা হাতত লোৱা হৈছে। পৰিকল্পনাসমূহ সদৰী কৰাৰ পৰিৱৰ্তে কৰ্মৰে প্ৰতিফলিত কৰিলেহে উচিত বিবেচিত হ'ব বুলি ভাৱো। সি যিয়েই নহওক চলিত ইংৰাজী নৱবৰ্ষ তথা ভোগালীৰ বতৰত সমাজৰ বিশেষ বিশেষ ব্যক্তিৰ কাষলৈ গৈ ওলগ জনোৱাৰ বাবে মৰাণ সাহিত্য সভাই এশ এগৰাকী ব্যক্তিৰ নাম তালিকা প্ৰস্তুত কৰি কাৰ্যকৰী কৰি অভূতপূৰ্ব সঁহাৰি পাবলৈ সক্ষম হৈছে। তদুপৰি

প্ৰশ্ন: আপুনি মৰাণ সাহিত্য সভাৰ সভাপতি হিচাপে নতুনকৈ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰিছে। মৰাণ জনগোষ্ঠীৰ কলা-সংস্কৃতি আৰু সাহিত্য উন্নয়নৰ হকে মৰাণ সাহিত্য সভাৰ ভৱিষ্যৎ পৰিকল্পনাৰ বিষয়ে জানিব পাৰোঁনে?

উত্তৰ: এটা জগোষ্ঠীয় সাহিত্য সভাৰ সভাপতিৰ দৰে এক গধুৰ দায়িত্ব লাভ কৰাটো আমাৰ বাবে তেনেই অপ্ৰত্যাশিত। যিকি নহওক দায়িত্ব প্ৰদান কৰাৰ পাছত ব্যতিক্ৰমী কাৰ্যসূচী ৰূপায়ণেৰে সাহিত্য মঞ্চখনক গতি দিয়াৰ বাবে ভিন্ন পৰিকল্পনা হাতত লোৱা হৈছে। পৰিকল্পনাসমূহ সদৰী কৰাৰ পৰিৱৰ্তে কৰ্মৰে প্ৰতিফলিত কৰিলেহে উচিত বিবেচিত হ'ব বুলি ভাৱো। সি যিয়েই নহওক চলিত ইংৰাজী নৱবৰ্ষ তথা ভোগালীৰ বতৰত সমাজৰ বিশেষ বিশেষ ব্যক্তিৰ কাষলৈ গৈ ওলগ জনোৱাৰ বাবে মৰাণ সাহিত্য সভাই এশ এগৰাকী ব্যক্তিৰ নাম তালিকা প্ৰস্তুত কৰি কাৰ্যকৰী কৰি অভূতপূৰ্ব সঁহাৰি পাবলৈ সক্ষম হৈছে। তদুপৰি

মৰাণ সাহিত্য সভাই অহা ফেব্ৰুৱাৰী মাহত কেইবাটাও ব্যতিক্ৰমী কাৰ্যসূচীৰে দুদিনীয়াকৈ এক সাহিত্য উৎসৱ আয়োজন কৰাৰ বাবে প্ৰস্তুতি অব্যাহত ৰাখিছে।

প্ৰশ্ন : জনগোষ্ঠীসমূহৰ ভাষাৰ বিকাশ আৰু সমৃদ্ধিৰ বাবে অসম সাহিত্য সভা আৰু চৰকাৰে কেনেধৰণৰ পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰা উচিত বুলি আপুনি ভাবে?

উত্তৰ: সুন্দৰ প্ৰশ্ন। অসম চৰকাৰে জনগোষ্ঠীয় ভাষাৰ বিকাশ আৰু সমৃদ্ধিশালী কৰাৰ উদ্দেশ্যে অসম সাহিত্য সভাকে ধৰি অসমৰ প্ৰায় প্ৰতিটো পঞ্জীভুক্ত জনগোষ্ঠীয় সাহিত্য সংগঠনক কোটি টকীয়া 'কৰ্পাছ ফাণ্ড' প্ৰদান কৰিছে। উক্ত পুজিৰ পৰা সংগৃহীত সুদৰ ধনেৰে ভাষা-সাহিত্যৰ উত্তৰণৰ বাবে কাম কৰাৰ সুযোগ প্ৰদান কৰিছে। তদুপৰি অসম চৰকাৰে অসমৰ যুৱ লেখক-লেখিকাসকলক উৎসাহিত কৰাৰ উদ্দেশ্যে 'যুৱ লেখকৰ বঁটা' প্ৰদান কৰিছে। প্ৰকাশন পৰিষদেও জনগোষ্ঠীয় সাহিত্যিকৰ গ্ৰন্থ প্ৰকাশৰ বাবে ইচ্ছুক। সাহিত্যিক পেঞ্চন আৰু এক কালীন সাহিত্য বঁটা প্ৰদান কৰিও অসম চৰকাৰে প্ৰকাৰান্তৰে সাহিত্যিক সকলক উৎসাহিত কৰিছে। অন্যহাতেদি শেহতীয়াকৈ অসম সাহিত্য সভাইও জনগোষ্ঠীয় সাহিত্য সভা সমূহক সিবিলাকৰ কাৰ্যসূচীত জড়িত কৰোৱাৰ প্ৰচেষ্টা অব্যাহত ৰাখিছে। সদ্যহতে ইমানখিনিয়েই যথেষ্ট বুলি অনুভৱ হয়।

প্ৰশ্ন: আপোনাৰ ব্যস্ততাৰ মাজতো 'আসাম মিউজ পয়েট্ৰী জাৰ্ণেল'ক সময় দিয়াৰ বাবে অশেষ ধন্যবাদ জনাইছো।

উত্তৰ: আপোনালৈকো দুআষাৰ কবলৈ সুযোগ দিয়াৰ বাবে ধন্যবাদ জনাই কাব্যলোচনীখনৰ দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰিলোঁ।

Shiva Dol

Bihu Dance

Kamakhya Temple

Kareng Ghar